

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 25.10.2016
COM(2016) 685 final

2016/0337 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om et fælles selskabsskattegrundlag

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 16. marts 2011 fremsatte Kommissionen forslag til et direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Forslaget, som stadig er under behandling i Rådet, er et af Kommissionens REFIT-initiativer og har til formål at give selskaber et fælles regelværk på selskabsbeskatningsområdet med henblik på at drive virksomhed i hele det indre marked. Forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011 ville således give selskaber mulighed for at betragte Unionen som et fælles marked i selskabsskatteøjemed, hvilket ville lette deres grænseoverskridende aktiviteter og fremme handel og investeringer.

Det er i den seneste tid blevet tydeligt for det internationale samfund, at de nuværende regler for selskabsbeskatning ikke passer til de moderne forhold. Selskabernes indkomst beskattes generelt på nationalt niveau, men det økonomiske miljø er blevet mere globaliseret, mobilt og digitalt. Forretningsmodellerne og selskabsstrukturerne er blevet mere komplekse, hvilket gør det lettere at flytte rundt på overskud¹. Samtidig har forskellene mellem de nationale selskabsskattesystemer skabt gode forhold for udbredelsen af metoder til aggressiv skatteplanlægning i de sidste ti år. Når der udarbejdes nationale regler uden at tage hensyn til forretningsaktiviteternes grænseoverskridende dimension, kan der nemt opstå uoverensstemmelser i samspillet mellem forskellige nationale selskabsskatteordninger. Sådanne uoverensstemmelser skaber en risiko for dobbeltbeskatning eller dobbelt ikke-beskatning, dvs. slet ingen beskatning, hvilket forvrider det indre markeds funktion. Under disse omstændigheder finder medlemsstaterne det i stigende grad vanskeligt effektivt gennem ensidige foranstaltninger at bekæmpe former for aggressiv skatteplanlægning² for at forhindre udhulning af deres skattegrundlag og overførsel af overskud.

Et af Europas prioriterede mål i dag er at fremme holdbar vækst og bæredygtige investeringer i et mere fair og bedre integreret indre marked, og derfor er der behov for en ny ramme for fair og effektiv beskatning af selskabernes overskud. I den forbindelse udgør forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag et godt instrument til at henføre indkomst til det sted, hvor værdien skabes, ved hjælp af en formel baseret på tre ligeligt vægtede faktorer (aktiver, arbejdskraft og omsætning). Da disse faktorer er knyttet til det sted, hvor selskabet genererer sit overskud, kan de bedre modarbejde metoder til aggressiv skatteplanlægning end de vidt udbredte metoder for fastsættelse af interne afregningspriser til henførsel af overskud.

Foruden målet om at bekæmpe skatteundgåelse under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag viderefører det relancerede initiativ også ordningens egenskaber som et selskabsskattesystem, der fremmer grænseoverskridende handel og investeringer i det indre marked. I dag skal virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter håndtere op til 28 divergerende selskabsskattesystemer. Det er en byrdefuld proces, både tidsmæssigt og rent økonomisk, og det opsluger meget af den energi, der ellers kunne bruges til hovedformålet, nemlig at drive forretning. Det relancerede initiativ om et fælles konsolideret selskabsskattesystem indeholder de samme fordele som forslaget fra 2011, når det kommer til

¹ Kommissionens arbejdsdokument ([SWD\(2015\) 121 final](#)) giver en detaljeret oversigt over den historiske udvikling og aktuelle problemer og udfordringer i forbindelse med beskatning af multinationale overskud.

² "Aggressiv skatteplanlægning består i at udnytte alle teknikaliteter i et skattesystem eller uforeneligheder mellem to eller flere skattesystemer for at slippe med lavere skat" (Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning ([C\(2012\) 8806 final](#))).

at forsyne selskabskoncerner, der har en skattepligtig tilstedeværelse i mindst én medlemsstat, med ét fælles regelværk for beregning af skattegrundlaget for hele Unionen, således at de kun skal have at gøre med en enkelt skatteforvaltning. Grænseoverskridende udligning af underskud vil stadig være et automatisk resultat af konsolideringen, og reglerne for interne afregningspriser vil ikke gælde internt i koncernen, da koncernens indtægter samlet set vil blive fordelt ved hjælp af fordelingsformlen.

Forskellene i forhold til forslaget fra 2011 er, at det relancerede initiativ indeholder obligatoriske regler for koncerner over en vis størrelse for at gøre systemet mere robust over for metoder for aggressiv skatteplanlægning. Det er dog også vigtigt, at reglerne er åbne (valgfrihed) for enheder, som er selskabsskattepligtige i Unionen, men som ikke opfylder betingelserne for automatisk at være bundet af de fælles regler.

Næste skridt i retning af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag

Den debat, der har været i Rådet siden 2011, har vist, at forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, som er et meget ambitiøst projekt, sandsynligvis ikke ville blive vedtaget i sin helhed uden en niveaudelt fremgangsmåde. Flere elementer (særlig skattekonsolidering) har været genstand for udførlige debatter og risikerer at spænde ben for andre af systemets grundlæggende elementer. For at undgå dette anbefalede Kommissionen i sin handlingsplan fra juni 2015 en trinvis fremgangsmåde for indførelsen af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Det foreslås, at konsolideringsarbejdet udskydes, indtil der er skabt enighed om et sæt obligatoriske regler for det fælles grundlag, dvs. det fælles selskabsskattegrundlag. Det ændrer dog ikke ved det forhold, at Kommissionen fremsætter to forslag samtidigt, dvs. et om et fælles selskabsskattegrundlag og et andet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, og som led i et enkelt initiativ. Forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011, som stadig er under behandling i Rådet, trækkes tilbage, i det øjeblik Kommissionen vedtager de nye forslag. Det er særlig vigtigt, at skattekonsolidering forbliver et afgørende element af initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, da de vigtigste skattemæssige hindringer, som selskaberne står over for i Unionen, bedst kan håndteres inden for en konsolideret koncern.

Dette direktivforslag vedrører "første trin" af den niveauopdelte fremgangsmåde. Det berører således kun elementer vedrørende det fælles grundlag, dvs. regler for beregning af selskabsskattegrundlaget, herunder visse bestemmelser til bekæmpelse af skatteundgåelse og det foreslåede skattesystems internationale dimension. Derudover behandles to yderligere elementer i forhold til forslaget fra 2011: der indføres regler til at mindske gældsfinansiering, og der indføres et bonusfradrag for forskning og udvikling. Spørgsmålet om konsolidering tages op i et andet direktivforslag ("andet trin"), som vil blive behandlet på et senere tidspunkt, efter at der er skabt politisk enighed om elementerne af det fælles grundlag. Indtil da vil forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag afvente behandling i Rådet. For at kompensere for at skattesubjekter foreløbigt ikke kan drage fordel af skattekonsolideringen, indføres der en mekanisme til grænseoverskridende udligning af underskud med efterfølgende genbeskatning. Denne mekanisme vil gælde indtil indførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, som vil gøre grænseoverskridende udligning af underskud til en automatisk følge af reglernes anvendelse.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Relanceringen af forslaget til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag er et centralt element i Kommissionens meddelelse om en handlingsplan for et fair og effektivt system for

selskabsbeskatning i EU³, som blev vedtaget den 17. juni 2015. I handlingsplanen peges der på fem centrale indsatsområder. Den gennemgår de eksisterende selskabsskattepolitikker i Unionen og fremsætter et mål om at etablere et system for selskabsbeskatning i EU, hvorefter virksomhedernes overskud beskattes i den jurisdiktion, hvor værdien rent faktisk skabes. Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag præsenteres som et helt afgørende initiativ, der vil være et særdeles effektivt redskab til at opfylde målene om en mere fair og effektiv beskatning.

Det relancerede forslag til et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag indeholder desuden bestemmelser, som vil bidrage til gennemførelsen af nogle af aktionerne under OECD's BEPS-initiativ (udhuling af skattegrundlaget og overførsel af underskud). Disse elementer er nu medtaget i form af minimumsstandarter i det nyligt vedtagne rådsdirektiv 2016/1164/EU⁴ ("direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse"). Det bør forventes, at elementerne vedrørende bekæmpelse af skatteundgåelse i nævnte direktiv indlemmes i det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, men inden for den nye juridiske kontekst. Navnlig bør de nye normer skulle indgå i et fælles EU-dækkende selskabsskattesystem og udgøre absolutte regler i stedet for blot minimumsstandarter.

Nærværende initiativ om at relancere det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag har en fremtrædende plads blandt Kommissionens kommende projekter inden for mere fair beskatning. Planen er at præsentere det for offentligheden samme dag som forslaget til et direktiv om hybride mismatch, der involverer tredjelande (som vil ændre direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse) og et direktiv om tvistbilæggelse. Forslaget bygger desuden på nyligt vedtagne initiativer på skatteområdet: foruden direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse drejer det sig om ændringer af moder- og datterselskabsdirektivet (2014 og 2015) og forslaget om omarbejdning af direktivet om renter og royalties (2011). Initiativet vedrørende moder- og datterselskabsdirektivet og nogle af de ændringer, der er drøftet i forbindelse med direktivet om renter og royalties, afspejler de aktuelle politiske prioriteter om at styrke EU's skattelovgivning over for metoder til aggressiv skatteplanlægning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag hører ind under Kommissionens initiativer til mere fair beskatning og vil hjælpe med at fjerne de hindringer, der skaber forvriddninger, som hæmmer det indre markeds rette funktion. Ud fra den forudsætning supplerer det EU-lovgivningen inden for selskabsret og stemmer i det store hele overens med andre projekter såsom kapitalmarkedsunionen og diverse initiativer vedrørende gennemsigtighed på skatteområdet, udveksling af oplysninger og bekæmpelse af hvidvask af penge.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Ifølge denne artikel skal foranstaltninger til indbyrdes tilnærmelse direkte indvirke på det indre markeds oprettelse eller funktion.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder (COM(2015) 302 final af 17.6.2015).

⁴ Rådets direktiv 2016/1164/EU af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

Relanceringen af initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag skal gøre det lettere at drive virksomhed inden for Unionen ved at underkaste skattesubjekterne ét enkelt regelværk vedrørende selskabsskat, som vil gælde i hele det indre marked, og samtidig gøre systemet mere robust og modstandsdygtigt over for aggressiv skatteplanlægning. Begge målsætninger har betydelig og direkte indvirkning på det indre marked, netop fordi de sigter mod at fjerne hindringer for dets rette funktion.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette initiativ er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Selv om problematikkerne og bevæggrundene for at gribe ind, som beskrevet i de foregående afsnit, kan tilskrives forskellige omstændigheder, synes deres skadelige virkninger kun at kunne håndteres effektivt gennem fælles tiltag, dvs. at en tilnærmelse af selskabsskattesystemerne i Unionen vil fjerne forvridningerne i markedet ved at skabe mere fair og sammenhængende skatteforhold for virksomhedernes aktivitet. Det er indlysende, at dette mål ikke kan nås ved ensidige og ukoordinerede tiltag i medlemsstaterne, men kun kan opfyldes ved tiltag på EU-plan. Initiativer, der planlægges og implementeres enkeltvis af medlemsstaterne, vil blot fastholde og måske selv forværre den nuværende situation, eftersom skattesubjekterne stadig vil skulle håndtere 28 forskellige og ind imellem modstridende skattesystemer.

Formålet med den påtænkte relancering af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag er at imødegå behovet for øget vækst og jobskabelse i det indre marked og at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning. I bund og grund vil opfyldelsen af disse mål bidrage til at løse problemer, der dækker bredere end de enkelte medlemsstater og derfor i sagens natur kræver en fælles tilgang. Enhver foranstaltning vil således kun kunne give resultater, hvis reglerne anvendes på samme måde i hele det indre marked. I modsat fald vil selskabsskattelandskabet forblive opdelt med rig mulighed for den videre udbredelse af skattehindringer og illoyal skattekonkurrence.

De forskellige metoder til skatteundgåelse foregår desuden i dag primært på tværs af grænserne. Det er netop samspillet mellem forskellige skattesystemer, der giver mulighed for misbrug eller gør det lettere at udnytte uoverensstemmelser i samspillet mellem nationale selskabsskatte regler. Det forhold, at EU er et indre marked med en høj grad af integration, indebærer øget aktivitet på tværs af grænserne, hvilket understreger betydningen af at nå til enighed om fælles løsninger.

I betragtning af det påtænkte initiativs omfang og virkninger kan dets mål, nemlig at mindske de markedsforvridninger, som skyldes samspillet mellem 28 nationale skatteordninger, og at skabe mere gunstige investeringsvilkår i det indre marked, bedre nås på EU-plan.

Størsteparten af hovedelementerne af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kan kun håndteres gennem fælles tiltag. For eksempel vil uoverensstemmelserne i den retlige kvalificering af enheder eller betalinger, som fører til dobbeltbeskatning eller dobbelt ikke-beskatning, blive udryddet i forhold mellem selskaber, som anvender de fælles selskabsskatte regler. Særskilte tiltag fra medlemsstaternes side vil i bedste fald kun kunne løse problemerne bilateralt. Grænseoverskridende udligning af overskud vil pr. definition fungere bedst, hvis alle medlemsstaterne giver mulighed herfor, selv om den bilaterale tilgang ikke bør udelukkes som den næstebedste metode. Skattefrie koncernomstruktureringer, udryddelsen af komplekse koncerninterne afregningspriser og fordelingen af indtægter på koncernplan ved hjælp af en fast formel har et grænseoverskridende udsæt og kan alene håndteres inden for rammerne af fælles lovgivning.

- **Proportionalitetsprincippet**

De påtænkte foranstaltninger er både egnede til og nødvendige for at nå det ønskede mål. De går ikke videre end at ensrette selskabsskattegrundlaget, hvilket er en forudsætning for at få nedbrudt de identificerede hindringer, som forvrider det indre marked. Relanceringen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til selv at bestemme omfanget af deres skatteindtægter for at nå deres budgetpolitiske mål. Det påvirker således ikke medlemsstaternes ret til at fastlægge deres egne selskabsskattesatser.

Til trods for at Kommissionen gentagne gange har slået til lyd for behovet for at koordinere national skattepraksis, er det tydeligt, at koordinering alene ikke er tilstrækkeligt til at fjerne de skatterelaterede forvridninger i det indre marked. Erfaringerne har vist, at koordinering er en langsom og proces, og resultaterne af tidligere forsøg har indtil videre været beskedne. Koordineringen på skatteområdet vedrører desuden som oftest specifikke spørgsmål og kan ikke bruges til at løse de mange forskellige problemer, som selskaberne står over for i det indre marked, og som kræver en helhedsløsning.

Tanken er, at de områder under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, som vil være obligatoriske, opdeles således, at det kun vil gælde de nødvendige kategorier af skattesubjekter, nemlig selskabskoncerner over en vis størrelse. Det er typisk koncerner med høje indtægter, der råder over tilstrækkelige ressourcer til at give sig af med forskellige metoder til aggressiv skatteplanlægning.

Det følger heraf, at de påtænkte regler ikke vil gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå traktatens mål om et mere velfungerende indre marked.

- **Valg af retsakt**

De tidligere beskrevne forvridninger af det indre marked kan kun fjernes gennem retligt bindende regler og en fælles lovgivningsramme. Blød lovgivning ville være et risikabelt valg, da medlemsstaterne i så fald kunne beslutte slet ikke at gennemføre reglerne, eller det kunne føre til meget spredte gennemførelsesmetoder. Et sådant resultat er ikke ønskeligt. Det risikerer at begrænse skattesubjekternes retssikkerhed og skabe usikkerhed om opfyldelsen af målene om et koordineret og sammenhængende selskabsskattesystem i det indre marked. Da udformningen af det fælles skattegrundlag desuden bør formodes at få indvirkning på de nationale budgetter, navnlig på grund af fordelingsformlen, er det vigtigt, at reglerne for dets sammensætning anvendes ensrettet og konsekvent. Det er der langt større sikkerhed for med bindende regler.

Ifølge artikel 115 i TEUF "*udsteder Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed ..., direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det indre markeds oprettelse eller funktion.*" Traktaten fastsætter således præskriptivt, at lovgivning inden for direkte beskatning udelukkende må vedtages i form af direktiver. Ifølge artikel 288 i TEUF er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. I forlængelse heraf bør direktivet forblive af generel karakter, eftersom teknikaliteterne og de nærmere detaljer overlades til medlemsstaternes at fastlægge.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen arrangerede en offentlig høring for at inddrage alle interessenter og give interesserede parter mulighed for at give deres bidrag til relanceringen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. 175 parter deltog i høringsprocessen. De registrerede sammenslutninger bidrog med flest svar (37 %), efterfulgt af individuelle selskaber (32 %), hvoraf størstedelen var små og mellemstore virksomheder, hvilket understreger de mindre virksomheders interesse i forslaget.

Afhængigt af typen af respondenter er der forskellige holdninger til, hvorvidt et fælles konsolideres selskabsskattegrundlag er det rette instrument til at løse problemerne med overførsel af overskud og administrative byrder. Selv om forslaget generelt er blevet positivt modtaget, fokuserer NGO'erne og de offentlige organer særligt på, hvordan det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag vil påvirke skatteplanlægningen. Virksomhederne fokuserer derimod mere på vigtigheden af at mindske compliance-omkostningerne og på at skabe et erhvervsvenligt investeringsklima. De peger dog også på risikoen for at pådrage sig højere administrationsomkostninger, hvis reglerne om bekæmpelse af skatteundgåelse bliver for dominerende.

Besvarelsenerne af den offentlige høring er afspejlet i konsekvensanalysen. Der henvises hertil i flere afsnit og i et særligt bilag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Konsekvensanalysen indeholder resultaterne af tre undersøgelser.

1. CORTAX-undersøgelsen, som er foretaget af Kommissionens Fælles Forskningscenter. CORTAX-modellen er en generel ligevægtsmodel til at vurdere virkningerne af selskabsskatte reformer i 28 EU-lande under anvendelse af detaljerede data fra forskellige kilder.

2. Undersøgelse foretaget af Centre for European Economic Research (ZEW) om den virkning, som skattereformer til at fjerne ubalancen mellem gælds- og egenkapitalfinansiering, vil have på kapitalomkostningerne og de effektive skattesatser. Undersøgelsen fokuserer på den aktuelle ubalance i selskabsskattesystemerne i de 28 EU-lande, idet der ses nærmere på, om forskellige reformmuligheder i princippet ville kunne fjerne ubalancen og fremme investeringer.

3. Undersøgelse foretaget af Centre for European Economic Research (ZEW) om virkningerne af skatteplanlægning på de effektive skattesatser. I undersøgelsen undersøges effektive gennemsnitlige og marginale skattesatser, der inkorporerer muligheden for multinationale koncerners sofistikerede skatteplanlægningsstrategier, herunder præferenceordninger.

- **Konsekvensanalyse**

Den primære løsningsmodel vedrører muligheden for at indføre et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, men der er også set på følgerne ved at indføre et fælles selskabsskattegrundlag i første stadie. Et af de vigtigste valg, der skulle træffes, vedrører omfanget af et sådant grundlag, dvs. hvem det skal gælde for. De vigtigste løsningsmodeller, der er taget i betragtning, er hvorvidt det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag skal

gøres obligatorisk for alle selskaber eller for blot en undergruppe. Der er set på flere modeller til at fjerne skævheden til fordel for gældsfinansiering, som skyldes de nuværende skattesystemer. Der er to overordnede muligheder: at give mulighed for fradrag for finansieringsomkostninger relateret til både gæld og egenkapital, eller slet ingen fradrag. Med hensyn til fremme af forskning og udvikling omfatter den vigtigste løsningsmodel et skattefradrag for udgifter til investeringer i forskning og udvikling af forskellig størrelse.

En vurdering af de forskellige muligheder har frembragt en foretrukket model: et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, som er obligatorisk for større selskaber, og som omfatter et "fradrag for vækst og investering" og et fradrag for udgifter til forskning og udvikling. Fradraget for vækst og investeringer er et fradrag for finansieringsomkostninger relateret til gæld og egenkapital inden for en vis grænse for at forhindre misbrug og aggressiv skatteplanlægning. Fradraget for udgifter til forskning og udvikling er udformet med henblik på som minimum at bevare de aktuelle skattefordele. Undersøgelsen viser, at det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag har klare fordele i forhold til alternativet, som ville indebære et fravalg af handling.

Hvis den foretrukne løsning gennemføres, ventes den at skabe mere fair skattesystemer og lige konkurrencevilkår, idet det vil fjerne incitamenterne til aggressiv skatteplanlægning i Unionen. Det vil således være lettere at sikre, at større selskaber betaler deres fair del af skatten, og det vil øge skattesubjekternes moralske adfærd. Det vil desuden bidrage til at fjerne de grænseoverskridende skattehindringer i Unionen. Konsolidering er med al tydelighed et vigtigt element til at mindske skatteundgåelsen, men reglerne om et fælles selskabsskattegrundlag vil allerede bringe en ende på nogle former for overførsel af overskud, f.eks. udnyttelsen af de uoverensstemmelser, der opstår i samspillet mellem forskellige skattesystemer. Skævhederne i selskabernes finansieringsbeslutninger vil blive mindsket med fradraget for vækst og investeringer, som bringer gældsfinansiering og egenkapitalfinansiering på lige fod. Skatteincitamenterne til fordel for forskning og udvikling opretholdes ikke kun, de øges og strømles også.

Forslaget ventes at få positive økonomiske virkninger. Et fælles selskabsskattegrundlag med grænseoverskridende udligning af underskud og et fradrag for vækst og investeringer vil øge investeringerne og beskæftigelsen med op til henholdsvis 3,6 % og 0,5 %. Overordnet set vil det øge væksten med 1,3 %. Compliance-omkostningerne ventes at falde, især under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (10 % hvad angår tid, 2,5 % hvad angår omkostninger). Omkostningerne ved at oprette et datterselskab vil falde med op mod 67 % og således gøre det lettere for virksomheder (inklusive små og mellemstore virksomheder) at brede sig til udlandet.

Den foretrukne løsning ventes ikke at få nogen relevante miljøvirkninger. De sociale virkninger vil også være begrænsede.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Omkostningerne til overholdelse af skattereglerne udgør en stor byrde for virksomhederne, og en nedbringelse heraf vil skabe en stor fordel med hensyn til gennemførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Compliance-omkostningerne anslås for store selskaber at udgøre ca. 2 % af den betalte skat, mens de for små og mellemstore virksomheder udgør omkring 30 % af den betalte skat. Compliance-omkostningerne anslås at stige i takt med den grænseoverskridende aktivitet og antallet af datterselskaber. Data for skattereformer viser, at der blev foretaget mange reformer efter krisen, og at mange foranstaltninger var rettet mod en styrkelse af de internationale rammer for bekæmpelse af skattesnyd. I lyset heraf er

nedbringelsen af compliance-omkostningerne ved oprettelse af et nyt datterselskab en klar fordel: de tidsmæssige omkostninger ved oprettelse af et nyt datterselskab i en medlemsstat anslås at falde med 62-67 %. Hvis der ses på de faste omkostninger, dvs. uden engangsomkostninger til omstilling, anslås det i konsekvensanalysen, at tidsforbruget i forbindelse med compliance-aktiviteter vil falde med 8 % efter indførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. På baggrund af disse tidsbesparelser kan der foretages en omtrentlig beregning af omfanget af samlede omkostningsbesparelser som følge af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Hvis 5 % af de mellemstore selskaber udvider til udlandet, kan der ventes en engangsbesparelse på omkring 1 mia. EUR. Hvis alle multinationale enheder anvender det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, vil de faste compliance-omkostninger kunne nedbringes med omkring 0,8 mia. EUR.

Skatteforvaltningerne vil have fordel af at skulle beskæftige sig mindre med spørgsmål om interne afregningspriser og behandle færre sager, i det omfang en selskabskoncerns skatteforhold primært vil blive behandlet i den medlemsstat, hvor moderselskabet er hjemmehørende. På den anden side vil de nationale myndigheder, så længe det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag ikke er obligatorisk for alle selskaber, fortsat opleve ekstra compliance-omkostninger som følge af opretholdelsen af to parallelle systemer.

For på mere forholdsmæssig vis at opfylde målet om et mere fair skattesystem foreslås det i den foretrukne løsningsmodel kun at gøre det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag obligatorisk for en bestemt gruppe af selskaber på grundlag af deres størrelse. Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder er således fritaget for den obligatoriske anvendelse af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag. Ved kun at gøre anvendelsen af reglerne obligatorisk for selskabskoncerner med en konsolideret omsætning på over 750 mio. EUR vil størstedelen af den omsætning, der skabes af koncerner (ca. 64 %), blive omfattet af reglerne, samtidig med at det begrænser risikoen for at omfatte rent nationale koncerner. Tærsklen stemmer overens med den tilgang, der er anvendt ved andre EU-initiativer til bekæmpelse af skatteundgåelse. Samtidig giver forslaget de selskaber, som ikke pålægges at anvende reglerne under det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, mulighed for at vælge at anvende systemet. Det giver små og mellemstore virksomheder samt mikrovirksomheder størst mulig fleksibilitet, idet de kan udnytte fordelene ved det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag, uden at det dog er obligatorisk.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette direktivforslag har ingen budgetmæssige konsekvenser for Den Europæiske Union.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv vil Kommissionen foretage en evaluering af anvendelsen og rapportere herom til Rådet. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Se betragtning 22.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Dette forslag er det "første trin" (et fælles selskabsskattegrundlag) i den todelte fremgangsmåde til indførelsen af et EU-dækkende selskabsskattesystem og fastlægger fælles selskabsskatte regler for beregning af skattegrundlaget for selskaber og faste driftssteder i Unionen.

- **Anvendelsesområde:** I modsætning til forslaget fra 2011, som indførte et valgfrit system for alle, vil dette direktiv være obligatorisk for alle selskaber, der indgår i en koncern over en vis størrelse. Den størrelsesrelaterede tærskel vil tage udgangspunkt i den samlede konsoliderede omsætning i en koncern, som udarbejder konsoliderede regnskaber. For at sikre en vis sammenhæng mellem de to trin (dvs. det fælles selskabsskattegrundlag og det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag) vil selskaberne skulle opfylde betingelserne for konsolidering, før de underlægges den obligatoriske del af det fælles grundlag. Når hele initiativet har taget form med konsolidering og anvendelse af fordelingsformlen, vil det sikre, at alle skattesubjekter, der er underlagt reglerne om det fælles grundlag, automatisk vil overgå til systemet med et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. De fælles regler vil også kunne anvendes valgfrit af selskaber, der ikke opfylder betingelserne.
- **Definition af fast driftssted:** Definitionen af begrebet fast driftssted i dette direktiv lægger sig tæt op ad den anbefalede definition i OECD's modeloverenskomst efter BEPS. I modsætning til forslaget fra 2011 dækker den ændrede definition kun faste driftssteder, som er beliggende i Unionen og tilhører et skattesubjekt, som har sit skattemæssige hjemsted i Unionen. Formålet er at sikre, at alle berørte skattesubjekter har samme forståelse heraf, og at udelukke muligheden for uoverensstemmelser som følge af divergerende definitioner. Det blev ikke anset for nødvendigt at indføre en fælles definition af faste driftssteder, som er beliggende i et tredjeland, eller faste driftssteder, som er beliggende i Unionen, men som ejes af et skattesubjekt med skattemæssigt hjemsted i et tredjeland. Tredjelandedimensionen vil således skulle behandles i de bilaterale skatteoverenskomster og i national lovgivning.
- **Skattegrundlag:** Det udformes meget bredt. Alle indtægter er skattepligtige, medmindre de udtrykkeligt er fritaget for skat. Indkomst, der udgøres af dividender eller provenu fra afhændelse af andele i et selskab uden for koncernen, vil ved interesser på mindst 10 % være undtaget for at undgå dobbelt beskatning af udenlandske direkte investeringer. Ligeledes vil overskud i faste driftssteder også være fritaget for skat i den stat, som hovedkontoret er beliggende i.

Skattepligtige indtægter vil blive fratrukket driftsomkostninger og visse andre poster. Det nye forslag om et fælles selskabsskattegrundlag viderefører desuden, med enkelte nødvendige tilpasninger for at sikre ensartethed, den liste med ikke-fradragsberettigede udgifter, der indgik i forslaget fra 2011. For at støtte innovation i økonomien indføres der med det relancerede initiativ et **bonusfradrag for omkostninger til forskning og udvikling** oven i den allerede meget generøse ordning for forskning og udvikling i forslaget fra 2011. Hovedreglen i 2011-forslaget vedrørende fradrag for forskning og udvikling vil fortsat gælde – omkostninger til forskning og udvikling vil således blive fuldt udgiftsførte i det år, de pådrages (med undtagelse af fast ejendom). Derudover vil skattesubjektet for udgifter til forskning og udvikling op til 20 000 000 EUR have ret til et årligt bonusfradrag på 50 %. Hvis udgifterne til forskning og udvikling overstiger 20 000 000 EUR, kan skattesubjektet fradrage 25 % af det overskydende beløb.

Eftersom et af de vigtigste politiske initiativer i forbindelse med det indre markeds funktion er at støtte små og innovative foretagender, vil der med relanceringen af forslaget til et fælles selskabsskattegrundlag blive givet et **øget bonusfradrag til små nystartede virksomheder**, som er særligt innovative og ikke har tilknyttede selskaber (en kategori, der især vil omfatte opstartsvirksomheder). I den forbindelse vil skattesubjekter, der ifølge direktivet er kvalificerede, kunne fradrage op til 100 % af deres omkostninger til forskning og udvikling, for så vidt som disse ikke overstiger 20 000 000 EUR, og at skattesubjekterne ikke har nogen tilknyttede selskaber.

- **Regel om begrænsning af rentebetalinger:** Det er en ny regel (der ikke var med i forslaget fra 2011), som indgår i direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse og er blevet gennemanalyseret i forbindelse med BEPS-initiativet. Den begrænser fradragsretten for renteomkostninger (og andre finansielle omkostninger) for at forhindre diverse praksisser for overførsel af overskud til lavt beskattede lande. Ifølge reglen kan renteomkostninger (og andre finansielle omkostninger) gives fuld fradragsret, i det omfang de kan modregnes i skattepligtige renteindtægter (og andre finansielle indtægter). Alle overstigende renteomkostninger vil blive underlagt begrænsninger af fradragsretten, som fastsættes i forhold til et skattesubjekts resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA).
- **Fradrag for vækst og investeringer ("FVI"):** Det relancerede initiativ sigter mod at rette op på den asymmetri, der giver mulighed for at fradrage rentebetalinger på lån (inden for visse grænser) i skattesubjektets skattegrundlag, mens dette ikke er tilfældet ved udbytteudlodninger. Det skaber et klart incitament til at finansiere med gæld i stedet for med egenkapital. I betragtning af den risiko, en sådan situation indebærer for selskabernes gældsætning, indeholder det relancerede forslag om et fælles selskabsskattegrundlag en regel til at forhindre en sådan skævhed til fordel for lån og således neutralisere det aktuelle system, som ikke opmuntrer til finansiering med egenkapital. Skattesubjekterne vil få et fradrag for vækst og investeringer, hvorved udvidelser af deres egenkapital vil kunne trækkes fra deres skattegrundlag på visse betingelser, f.eks. foranstaltninger til at forhindre eventuelle kaskadevirkninger og regler for bekæmpelse af skatteundgåelse. Som led i evalueringen af det fælles skattegrundlag vil Kommissionen tage særligt hensyn til, hvordan dette fradrag fungerer med henblik på eventuelle justeringer af definitionen og kalibreringen heraf.
- **Afskrivning:** Reglen, hvorefter anlægsaktiver, med visse undtagelser, kan afskrives i skatteøjemed, forbliver den samme og vil have samme styrke som i forslaget fra 2011. Flere aktiver vil dog nu kunne afskrives individuelt, da anlægsaktiver med mellemlang levetid er fjernet fra puljeordningen.
- **Underskud:** Ligesom i forslaget fra 2011 har skattesubjekter mulighed for at fremføre underskud uendeligt, uden at der er begrænsninger af det årlige fradragsberettigede beløb. I direktivet skabes der en forbindelse mellem regler om begrænsning af rentebetalinger og den skattemæssige behandling af underskud. Der er således truffet et politisk valg om at udforme en meget effektiv regel om begrænsning af rentebetalinger, således at alle beløb, der kan kvalificeres som et tab, afspejler resultatet af handelsaktiviteter. Reglen er også blevet styrket med en bestemmelse om bekæmpelse af misbrug til at modarbejde forsøg for at omgå reglerne om fradrag af underskud gennem opkøb af underskudsgivende virksomheder.

Midlertidig udligning af underskud og genbeskatning: For delvist at kompensere for de manglende fordele ved grænseoverskridende konsolidering under "første trin" vil det være muligt, på strenge betingelser, at tage underskud i et direkte datterselskab eller et fast driftssted i andre medlemsskaber med i betragtning. Denne udligning vil være midlertidig, eftersom moderselskabet derefter vil skulle indregne alle senere overskud i disse direkte datterselskaber eller faste driftssteder i sit skattegrundlag, under hensyntagen til det beløb, der tidligere blev fradraget. Hvis denne indregning desuden ikke sker inden for et givet antal år, vil de fradragne underskud under alle omstændigheder blive indregnet automatisk.

- **Bekæmpelse af skatteundgåelse:** I lighed med forslaget fra 2011 vil systemet indeholde en bred vifte af regler til bekæmpelse af skatteundgåelse. Den generelle regel om bekæmpelse af misbrug er udformet i overensstemmelse med teksten i direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse og suppleres med foranstaltninger til at komme specifikke former for skatteundgåelse til livs. For at forhindre diskrimination er det vigtigt at sikre, at de generelle regler om bekæmpelse af misbrug i praksis anvendes på samme vis i indenlandske sammenhænge, inden for Unionen og over for tredjelande, så de ikke anvendes forskelligt i indenlandske og grænseoverskridende situationer.

For så vidt angår **specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse** er det typisk nødvendigt at se på beskatningsniveauet på den anden side af grænsen for at kunne fastslå, om skattesubjektet er skattepligtigt af indkomst genereret i udlandet. Reglerne omfatter en switch over-klausul, som er rettet mod bestemte typer af indkomst med oprindelse i et tredjeland. Den skal sikre, at indkomst er skattepligtig i Unionen, hvis den er blevet beskattet under et vist niveau i tredjelandet. Lovgivningen om kontrollerede udenlandske selskaber ("CFC") henviser i høj grad til direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse og har til formål at henføre et lavt beskattet kontrolleret datterselskabs indkomst til moderselskabet for at undgå overførsel af overskud. CFC-reglerne udvides til at dække overskud hos faste driftssteder, hvis dette overskud ikke er skattepligtigt eller er skattefritaget i skattesubjektets medlemsstat.

- **Hybride mismatch:** Eftersom mismatch skyldes nationale forskelle i kvalificeringen af visse typer af enheder eller finansielle betalinger, vil de normalt ikke opstå blandt selskaber, der anvender reglerne om det fælles selskabsskattegrundlag til at beregne deres skattegrundlag. Der vil dog sandsynligvis fortsat forekomme mismatch i samspillet mellem reglerne om det fælles grundlag og nationale eller tredjelandes selskabsskattesystemer, og dette direktiv indeholder derfor regler, hvorefter den ene af de to jurisdiktioner i en sådan situation nægter fradrag for betalingen eller sørger for, at den tilsvarende indkomst indregnes i det fælles grundlag.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om et fælles selskabsskattegrundlag**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
 efter en særlig lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Selskaber, som søger at drive erhvervsmæssig virksomhed på tværs af grænserne inden for Unionen, støder på store forhindringer og markedsforvridninger, som følge af at der findes 28 forskellige selskabsskattesystemer, der interagerer med hinanden. Samtidig er skatteplanlægningsstrukturene med tiden blevet stadig mere sofistikerede, efterhånden som de udvikler sig over forskellige jurisdiktioner og på effektiv vis udnytter teknikaliteterne i et skattesystem eller uforeneligheder mellem to eller flere skattesystemer med henblik på at reducere selskabernes skattetilsvær. Selv om sådanne situationer afdækker mangler, der er vidt forskellige i deres natur, er de med til at skabe hindringer for det indre markeds rette funktion. Tiltag for at løse disse problemer bør derfor være rettet mod begge disse former for markedssvigt.
- (2) For at fremme et velfungerende indre marked bør selskabsskattemiljøet i Unionen formes i overensstemmelse med princippet om, at selskaberne skal betale deres fair del af skatten i den eller de jurisdiktioner, hvor de generer deres overskud. Der bør derfor indføres mekanismer til at afskrække selskaber fra at udnytte uoverensstemmelser mellem nationale skattesystemer med henblik på at nedbringe deres skattetilsvær. Det er ligeledes vigtigt også at stimulere vækst og økonomisk udvikling i det indre marked ved at lette grænseoverskridende handel og selskabsinvesteringer. Det er derfor nødvendigt at fjerne risikoen for både dobbelt beskatning og dobbelt ikke-beskatning i Unionen ved at udrydde uoverensstemmelserne i samspillet mellem de nationale selskabsskattesystemer. Selskaberne har samtidig brug for let anvendelige skatteregler, så de kan udvikle deres erhvervsaktivitet og udvide på tværs af grænserne i Unionen. I den forbindelse bør der også gøres op med de tilbageværende tilfælde af diskrimination.

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

- (3) Som fremhævet i forslaget til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag⁷ fra den 16. marts 2011, vil et selskabsskattesystem, der behandler Unionen som et indre marked i forbindelse med beregning af selskabernes selskabsskattegrundlag, lette den grænseoverskridende aktivitet for selskaber, der er hjemmehørende i Unionen, og fremme målet om at gøre Unionen til et mere konkurrencedygtigt sted for internationale investeringer. Forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag fra 2011 fokuserede på målet om at gøre det lettere for virksomheder at udvide deres erhvervsaktivitet inden for Unionen. Foruden det nævnte mål bør det også tages i betragtning, at det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kan være et særdeles effektivt redskab til at skabe et mere velfungerende indre marked ved at bekæmpe ordninger for skatteundgåelse. Initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag bør derfor lanceres på ny for på den ene side at tage hensyn til aspektet om erhvervsfremme og på den anden side initiativets bidrag til bekæmpelse af skatteundgåelse. Denne tilgang vil være den bedst egnede til at opfylde målet om at få bugt med forvridningerne af det indre markeds funktion.
- (4) På grund af behovet for at træffe hurtige foranstaltninger for at garantere det indre markeds rette funktion ved på den ene side at gøre det mere indbydende over for handel og investeringer og på den anden side mere modstandsdygtigt over for ordninger for skatteundgåelse, er det nødvendigt at opdele det ambitiøse initiativ om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag i to særskilte forslag. Der bør i første omgang indføres regler om et fælles selskabsskattegrundlag, før opmærksomheden på det senere stadie rettes mod konsolidering.
- (5) Mange ordninger for aggressiv skatteplanlægning foregår ofte i en grænseoverskridende kontekst, hvilket betyder, at de deltagende selskabskoncerner må besidde et minimum af ressourcer. Ud fra den forudsætning og af hensyn til proportionaliteten bør reglerne for et fælles selskabsskattegrundlag kun være obligatoriske for selskaber, der indgår i en koncern af betydelig størrelse. Der bør derfor fastsættes en størrelsesrelateret tærskel, som tager udgangspunkt i de samlede konsoliderede indtægter i en koncern, der udarbejder konsoliderede regnskaber. For at sikre sammenhæng mellem de to trin i initiativet om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag bør reglerne om et fælles selskabsskattegrundlag være obligatoriske for selskaber, som ville blive betragtet som en koncern, hvis hele initiativet gennemføres. For bedre at fremme målet om at lette handelen og investeringerne i det indre marked bør reglerne om et fælles selskabsskattegrundlag også være (valgfrit) tilgængelige for selskaber, der ikke opfylder disse betingelser.
- (6) Det er nødvendigt at definere begrebet fast driftssted, som er beliggende i Unionen og tilhører et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen. Formålet er at sikre, at alle berørte skattesubjekter har samme forståelse heraf, og at udelukke muligheden for uoverensstemmelser som følge af divergerende definitioner. Derimod bør det ikke være afgørende at have en fælles definition af faste driftssteder, som er beliggende i et tredjeland, eller faste driftssteder, som er beliggende i Unionen, men som ejes af et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland. Det er bedre at overlade denne dimension til bilaterale skatteoverenskomster og nationale regler på grund af den komplicerede interaktion med internationale konventioner.

⁷

Forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (KOM(2011) 121 endelig/2 af 3.10.2011).

- (7) For at mindske risikoen for skatteundgåelse, som forvrider det indre markeds funktion, bør det fælles selskabsskattegrundlag udformes bredt. Ud fra den betragtning bør alle indtægter være skattepligtige, medmindre de udtrykkeligt er fritaget for skat. Hvad angår interesser på mindst 10 % bør indkomst i form af dividender eller provenu ved afhændelse af andele i et selskab uden for koncernen være fritaget med henblik på at forhindre dobbeltbeskatning af udenlandske direkte investeringer. Ligeledes bør faste driftssteders overskud også være fritaget for skat i den stat, som hovedkontoret er beliggende i. Skattefritagelsen af indkomst, der er optjent i udlandet, anses også for at opfylde behovet for forenkling. Ved at give nedslag for dobbeltbeskatning fritager de fleste medlemsstater i dag dividende og provenu ved afhændelse af andele, idet de hermed undgår at skulle opgøre skattesubjektets ret til en nedsættelse for skat betalt i udlandet, navnlig når der i forbindelse hermed skal tages hensyn til den selskabsskat, som er betalt af det selskab, der udlodder dividende.
- (8) De skattepligtige indtægter bør fratrækkes driftsomkostninger og visse andre poster. Fradragsberettigede driftsomkostninger bør normalt omfatte alle omkostninger i forbindelse med salg og udgifter i tilknytning til produktion, vedligeholdelse og sikring af indkomst. For at fremme innovation i økonomien og modernisere det indre marked bør der gives fradrag for omkostninger til forskning og udvikling, herunder bonusfradrag, som bør bogføres til fulde i det år, de pådrages (med undtagelse af fast ejendom). Små nystartede virksomheder uden tilknyttede selskaber, som er særligt innovative (en kategori, der især vil omfatte opstartsvirksomheder), bør også støttes ved hjælp af øgede bonusfradrag for omkostninger til forskning og udvikling. Af hensyn til retssikkerheden bør der også fastlægges en liste over ikke-fradragsberettigede udgifter.
- (9) Den seneste udvikling inden for international beskatning har vist, at multinationale selskabskoncerner i deres bestræbelser på at mindske deres samlede skattetilsvær i stigende grad har benyttet ordninger til skatteundgåelse, som har ført til udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, ved hjælp af overdrevent høje rentebetalinger. Fradragsretten for renteomkostninger (og andre finansielle omkostninger) bør derfor begrænses med henblik på at forhindre en sådan adfærd. I den forbindelse bør fradragsretten for renteomkostninger (og andre finansielle omkostninger) kun tillades uden restriktioner, i det omfang disse omkostninger kan modregnes i skattepligtige renteindtægter (og andre finansielle indtægter). Alle overstigende renteomkostninger bør imidlertid underlægges begrænsninger af fradragsretten, som fastsættes i forhold til et skattesubjekts resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA).
- (10) Det forhold, at rentebetalinger på lån kan fradrages i skattesubjektets skattegrundlag, mens dette ikke er muligt ved udbytteudlodninger, skaber et klart incitament til at finansiere med gæld i stedet for med egenkapital. På grund af den risiko, det indebærer for selskabernes gældsætning, er det afgørende at træffe foranstaltninger til at neutralisere den aktuelle tilbøjelighed til ikke at anvende egenkapitalfinansiering. Det påtænkes derfor at give skattesubjekter et fradrag for vækst og investering, hvorved udvidelser af et skattesubjekts egenkapital på visse betingelser kan fradrages i dets skattegrundlag. Det vil derfor være afgørende at sikre, at ordningen ikke medfører kaskadevirkninger, og i den forbindelse er det nødvendigt at udelukke den skattemæssige værdi af et skattesubjekts interesser i tilknyttede selskaber. Endelig vil det for at sikre, at fradragsordningen er tilstrækkelig robust, være nødvendigt at fastlægge regler for bekæmpelse af skatteundgåelse.

- (11) Anlægsaktiver bør kunne afskrives i skattemæssigt øjemed, med visse undtagelser. Materielle anlægsaktiver med lang og mellemlang levetid samt immaterielle aktiver bør afskrives individuelt, mens alle andre afskrivningsberettigede aktiver bør samles i en pulje. Ved at foretage afskrivninger i en pulje lettes arbejdet for såvel skattemyndighederne som for skattesubjekterne, fordi det hermed undgås, at det bliver nødvendigt at opstille og føre en liste for hver enkelt type anlægsaktiv og dets brugstid.
- (12) For at forhindre overførsel af passiv (primært finansiel) indkomst ud af højt beskattede selskaber bør alle tab, som disse selskaber måtte have lidt ved udgangen af et skatteår, antages hovedsageligt at svare til resultatet af deres handelsaktiviteter. Ud fra denne forudsætning bør skattesubjekter have mulighed for at fremføre underskud uendeligt uden restriktioner af det årlige fradragsberettigede beløb. Eftersom formålet med fremførslen af underskud er at sikre, at et skattesubjekt betaler skat af sin reelle indkomst, er der ingen grund til at tidsbegrænse denne fremførsel. Med hensyn til muligheden for at tilbageføre tab er der ikke behov for en sådan regel, da det er en forholdsvis sjælden praksis i medlemsstaterne og typisk fører til overdreven kompleksitet. Der bør desuden indføres bestemmelser om bekæmpelse af misbrug af reglerne for at forhindre, modarbejde eller modvirke forsøg på at omgå reglerne for fradrag af underskud gennem opkøb af underskudsgivende virksomheder.
- (13) For at give selskaberne mulighed for at styrke deres likviditet – f.eks. ved at kompensere for underskud i forbindelse med opstart i en medlemsstat med overskud i en anden medlemsstat – og fremme udvidelser på tværs af grænserne inden for Unionen bør skattesubjekter have ret til midlertidigt at tage højde for underskud i deres direkte datterselskaber og faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater. Med henblik herpå bør et moderselskab eller hovedkontor beliggende i en medlemsstat i et givet skatteår i sit skattegrundlag kunne fradrage underskud, som er opstået i det samme skatteår i direkte datterselskaber eller faste driftssteder beliggende i andre medlemsstater, som står i forhold til dets besiddelser i disse. Moderselskabet bør derefter være forpligtet til at indregne alle senere overskud i disse direkte datterselskaber eller faste driftssteder, under hensyntagen til det beløb, der tidligere blev fradraget. Da det er helt afgørende at beskytte nationale skatteindtægter, bør de fradragne underskud også automatisk genindregnes, hvis dette ikke allerede er sket efter en vis årrække, eller hvis kravene til kvalificering som et direkte datterselskab eller fast driftssted ikke længere er opfyldt.
- (14) For at undgå udhuling af skattegrundlagene i de højere beskattede jurisdiktioner som følge af overførsel af overskud gennem overdrevne interne afregningspriser til lande med lavere beskatning bør transaktioner mellem et skattesubjekt og dets tilknyttede selskaber være underlagt prisjusteringer efter armslængdeprincippet, som er et almindelig anvendt kriterie.
- (15) Det er vigtigt at sørge for passende foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse for at gøre reglerne om et fælles selskabsskattegrundlag mere modstandsdygtige over for forskellige metoder til aggressiv skatteplanlægning. Systemet bør navnlig omfatte en generel regel om bekæmpelse af misbrug af reglerne suppleret af foranstaltninger, der kan dæmme op for specifikke typer af undgåelse. Eftersom generelle regler for bekæmpelse af misbrug har til formål at imødegå skadelig skattepraksis, som endnu ikke er omfattet af specifikke bestemmelser, udfylder de huller, som ikke bør påvirke anvendelsen af specifikke regler til at bekæmpe undgåelse. Inden for Unionen bør de generelle regler for bekæmpelse af misbrug anvendes ved arrangementer, der ikke er reelle. Det er desuden vigtigt at sikre, at de generelle regler for bekæmpelse af misbrug

anvendes ensartet i indenlandske sammenhænge, grænseoverskridende sammenhænge inden for Unionen og i situationer, der involverer selskaber etableret i tredjelande, så de ikke anvendes forskelligt med forskellige resultater.

- (16) For så vidt angår specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse er det ofte nødvendigt at bestemme beskatningsniveauet på den anden side af grænsen for at kunne fastslå, om skattesubjektet skal svare skat af indkomst genereret i udlandet. Det vil skabe lige vilkår med hensyn til beskatningsniveauet og konkurrence i det indre marked og ligeledes beskytte markedet mod udhuling i forhold til tredjelande. I den forbindelse er det nødvendigt at indføre en switch over-klausul, som er rettet mod visse typer af udenlandsk indkomst optjent i et tredjeland, f.eks. udbytteudlodninger og provenu fra afhændelse af andele, for at sikre at indkomsten er skattepligtig i Unionen, hvis den er blevet beskattet under et bestemt niveau i et tredjeland. Lovgivningen om kontrollerede udenlandske selskaber ("CFC") er også et uundværligt element i et selskabsskattesystem og har til formål at henføre indkomst i et lavt beskattet kontrolleret datterselskab til moderselskabet for at undgå overførsel af overskud. I den forbindelse er det nødvendigt, at CFC-reglerne udvides til at dække overskud i faste driftsteder, hvis dette overskud ikke er skattepligtigt eller er skattefritaget i skattesubjektets medlemsstat.
- (17) I betragtning af at hybride mismatch typisk fører til dobbelte fradrag (dvs. et fradrag i begge stater) eller til, at der gives fradrag i den ene stat, mens indkomsten ikke medregnes i den anden, har sådanne situationer tydelig indvirkning på det indre marked, idet de forvrider dets mekanismer og skaber smuthuller, der giver rig mulighed for diverse metoder til skatteundgåelse. Eftersom mismatch skyldes nationale forskelle i kvalificeringen af visse typer af enheder eller finansielle betalinger, opstår de normalt ikke blandt selskaber, der anvender fælles regler til at beregne skattegrundlaget. Der vil dog fortsat opstå mismatch i samspillet mellem reglerne om det fælles selskabsskattegrundlag og nationale eller tredjelandes selskabsskattesystemer. For at neutralisere følgerne af hybride mismatch bør der indføres regler, hvorved den ene af de to jurisdiktioner i et sådant mismatch nægter fradrag for en betaling eller sikrer, at den tilsvarende indkomst medregnes i selskabsskattegrundlaget.
- (18) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁸. Enhver behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv skal også være i overensstemmelse med de gældende nationale regler om beskyttelse af personoplysninger, som gennemfører direktiv 95/46/EF⁹, som vil blive erstattet af forordning (EU) 2016/679¹⁰, og med forordning (EF) nr. 45/2001¹¹.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.1.1995, s. 31).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (19) Med henblik på at supplere eller ændre nogle af de ikke-væsentlige elementer i dette direktiv bør Kommissionen bemyndiges til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at i) tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes love om selskabsformer og selskabsskatter og ændre bilag I og II i overensstemmelse hermed, ii) fastlægge yderligere definitioner, iii) gennemføre detaljerede regler til bekæmpelse af skatteundgåelse på en række specifikke områder, der er relevante for fradraget for vækst og investering, iv) definere begreberne retmæssigt og økonomisk ejerskab over leasede aktiver nærmere, v) beregne kapital- og renteelementerne i leasingbetalinger og afskrivningsgrundlaget for leasede aktiver, og vi) definere kategorierne af afskrivningsberettigede anlægsaktiver nærmere. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder blandt sagkyndige. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (20) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser til årligt at vedtage en liste over selskabsformer i tredjelande, som svarer til de selskabsformer, der er opført i bilag I. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹².
- (21) Formålet med dette direktiv, nemlig at forbedre det indre markeds funktion ved at bekæmpe metoder til international skatteundgåelse og gøre det lettere for virksomheder at udvide på tværs af grænserne inden for Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved ensidige og forskelligartede tiltag i medlemsstaterne, fordi koordinerede tiltag er nødvendige for at opfylde disse målsætninger; de kan således bedre opfyldes på Unionsplan, da direktivet er rettet mod mangler i det indre marked som følge af samspillet mellem forskellige nationale skatteregler, som påvirker det indre marked og hæmmer mulighederne for grænseoverskridende aktivitet, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, navnlig i betragtning af at dets obligatoriske anvendelsesområde er begrænset til koncerner over en bestemt størrelse.
- (22) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen¹³ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til nærværende direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹³ Fælles politisk erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14).

- (23) Kommissionen bør være forpligtet til fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv at foretage en evaluering af anvendelsen og rapportere herom til Rådet. Medlemsstaterne bør være forpligtet til at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Med dette direktiv indføres der et system for et fælles grundlag til beskatning af visse selskaber, og der fastlægges regler for beregning af dette grundlag.
2. Et selskab, der anvender reglerne i dette direktiv, ophører med at være undergivet de nationale selskabsskatteregler for så vidt angår alle anliggender, der reguleres ved dette direktiv, medmindre andet fremgår.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Reglerne i dette direktiv anvendes for et selskab, som er oprettet i henhold til lovene i en medlemsstat, herunder dets faste driftssteder i andre medlemsstater, hvor selskabet opfylder alle følgende betingelser:
 - (a) det er organiseret i en af de i bilag I anførte former
 - (b) det er omfattet af en af de i bilag II anførte selskabsskatter eller af en tilsvarende, efterfølgende indført skat.
 - (c) det er i regnskabsmæssig henseende en del af en konsolideret koncern med samlede konsoliderede indtægter på over 750 000 000 EUR i det regnskabsår, der går forud for det relevante regnskabsår
 - (d) det kan betegnes som et moderselskab eller et kvalificeret datterselskab, jf. artikel 3, og/eller har et eller flere faste driftssteder i en medlemsstat, jf. artikel 5.
2. Dette direktiv anvendes også for et selskab, der er oprettet i henhold til lovene i et tredjeland, for så vidt angår dets faste driftssteder i en eller flere medlemsstater, hvor selskabet opfylder betingelserne i stk. 1, litra b) til d).

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt selskabet opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), er det tilstrækkeligt, at selskabet i et tredjeland er organiseret i en form svarende til en af de i bilag I anførte former. Med henblik på stk. 1, litra a), vedtager Kommissionen årligt en liste over selskabsformer i tredjelande, der svarer til de selskabsformer, der er anført i bilag I. Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2. Det forhold, at en selskabsform i et tredjeland ikke er medtaget på listen, forhindrer ikke, at reglerne i dette direktiv anvendes for denne selskabsform.

3. Et selskab, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra a) til b), men ikke opfylder betingelserne i stk. 1, litra c) til d), kan vælge at anvende reglerne i dette direktiv i en

periode på fem skatteår, herunder også for dets faste driftssteder i andre medlemsstater. Denne periode forlænges automatisk med efterfølgende perioder på fem skatteår, medmindre der gives meddelelse om afbrydelse, jf. artikel 65, stk. 3. Betingelserne i stk. 1, litra a) og b), skal være opfyldt ved hver forlængelse.

4. Reglerne i dette direktiv finder ikke anvendelse for rederier, der er omfattet af en særlig skatteordning. Rederier, der er omfattet af en særlig skatteordning, tages med i betragtning ved fastsættelsen af, hvilke selskaber der er medlem af samme koncern, jf. artikel 3.
5. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 for at ændre bilag I og II med henblik på at tage hensyn til ændringer af medlemsstaternes love vedrørende selskabsformer og selskabsbeskatning.

Artikel 3

Moderselskab og kvalificerede datterselskaber

1. Et kvalificeret datterselskab er ethvert direkte datterselskab og ethvert datterselskab på lavere niveau, hvor moderselskabet besidder følgende rettigheder:
 - (a) råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne og
 - (b) en ejerandel på mere end 75 % af datterselskabets kapital eller ejerskab over mere end 75 % af rettighederne til del i overskuddet.
2. Med henblik på beregning af de i stk. 1 omhandlede tærskler for datterselskaber på lavere niveau gælder følgende regler:
 - (a) når tærsklen for stemmerettigheder er nået for et datterselskab, anses moderselskabet for at besidde 100 % af disse rettigheder
 - (b) retten til del i overskuddet og ejerskab af kapital beregnes ved at multiplicere de interesser, der besiddes både direkte og indirekte i datterselskaber i hvert led. Ejerandele på 75 % eller derunder, som besiddes direkte eller indirekte af moderselskabet, herunder andele i selskaber hjemmehørende i et tredjeland, medtages også i beregningen.

Artikel 4

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "skattesubjekt": et selskab, som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1 eller 2, eller som har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3
- (2) "ikke-skattesubjekt": et selskab, som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1 eller 2, og som ikke har valgt at anvende reglerne i dette direktiv i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3
- (3) "hjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som har sit skattemæssige hjemsted i en medlemsstat
- (4) "ikke-hjemmehørende skattesubjekt": et skattesubjekt, som ikke har sit skattemæssige hjemsted i en medlemsstat
- (5) "indtægter": provenu ved salg og alle andre transaktioner, efter fradrag af moms og andre skatter og afgifter, som er opkrævet på vegne af offentlige myndigheder,

uanset om de er af monetær eller ikke-monetær art, herunder provenu ved afhændelse af aktiver og rettigheder, renter, dividender og anden udlodning af overskud, provenu ved likvidation, royalties, støtte og tilskud, modtagne gaver, kompensationer og kulanceerstatning. Indtægter omfatter også ikke-monetære gaver fra et skattesubjekt. Indtægter omfatter ikke egenkapital, som er rejst af skattesubjektet, eller gæld, som er blevet tilbagebetalt til det

- (6) "udgifter": fald i et selskabs nettoformue i løbet af regnskabsperioden i form af udgående pengestrømme eller værdiforringelser af aktiver eller i form af indregning af eller stigning i andre forpligtelser end dem, der vedrører monetære eller ikke-monetære udlodninger til aktionærer eller andre kapitalejere i deres egenskab af sådanne
- (7) "skatteår": et kalenderår eller enhver anden passende periode til skattemæssige formål
- (8) "overskud": en overvægt af indtægter i forhold til fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster inden for et skatteår
- (9) "underskud": en overvægt af fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster i forhold til indtægter inden for et skatteår
- (10) "konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende": alle enheder, der fuldt ud indgår i de konsoliderede regnskaber, som udarbejdes i overensstemmelse med IFRS-standarderne (International Financial Reporting Standards) eller et nationalt regnskabssystem
- (11) "forskning og udvikling": forsøgsmæssigt eller teoretisk arbejde hovedsagelig med henblik på erhvervelse af ny viden om de grundlæggende årsager til fænomener og observerbare forhold uden direkte kommerciel anvendelse for øje (grundforskning); originalforskning med henblik på erhvervelse af ny viden, men som primært er rettet mod et konkret, praktisk mål (anvendt forskning); systematisk arbejde baseret på anvendelse af viden opnået gennem forskning og praktiske erfaringer, som skaber ny viden, og som anvendes til at frembringe nye produkter og processer eller til at forbedre eksisterende produkter og processer (eksperimentel udvikling)
- (12) "låneomkostninger": renteudgifter til alle former for gæld, andre udgifter, der økonomisk svarer til renter, og udgifter i forbindelse med fremskaffelse af finansiering som defineret i national lovgivning, herunder betalinger til overskudsafhængige lån, tilskrevne renter på konvertible obligationer og nulkuponobligationer, betalinger til alternative finansieringsordninger, finansieringsomkostningselementer af finansielle leasingaftaler, kapitaliserede renter medtaget i balanceværdien for et tilknyttet aktiv, amortisering af kapitaliserede renter, beløb målt med henvisning til finansieringsafkast efter reglerne for intern afregning, fiktive rentebeløb i forbindelse med derivatinstrumenter eller afdækningsordninger relateret til en enheds låntagning, normalafkastet af udvidelser af egenkapitalen som omhandlet i dette direktivs artikel 11, visse gevinster og tab ved lån i udenlandsk valuta og instrumenter i forbindelse med fremskaffelse af finansiering, garantigebyrer for finansieringsordninger, stiftelsesgebyrer og lignende udgifter i forbindelse med lån af finansielle midler
- (13) "overstigende låneomkostninger": det beløb, med hvilket et skattesubjekts fradragsberettigede låneomkostninger overstiger de skattepligtige renteindtægter og andre skattepligtige indtægter, som skattesubjektet modtager, og som økonomisk svarer til renteindtægter

- (14) "overførsel af aktiver": en handling hvorved en medlemsstat mister retten til at beskatte de overførte aktiver, mens aktiverne forbliver under det samme skattesubjekts retmæssige eller økonomiske ejerskab
- (15) "flytning af skattemæssigt hjemsted": en handling hvorved et skattesubjekt ophører med at være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat og bliver skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland
- (16) "flytning af en virksomhed, der videreføres af et fast driftssted": en handling hvorved et skattesubjekt ophører med at have en skattepligtig tilstedeværelse i en medlemsstat og opnår en sådan tilstedeværelse i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, uden at skattesubjektet bliver skattemæssigt hjemmehørende i denne medlemsstat eller dette tredjeland
- (17) "skattemæssig værdi": afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv eller en aktivpulje, minus allerede fratrukne afskrivninger
- (18) "markedsværdi": det beløb, et aktiv kan handles for, eller for hvilket der kan gennemføres gensidige forpligtelser mellem villige, ikke-forbundne parter i en direkte transaktion
- (19) "anlægsaktiver": materielle aktiver, der er erhvervet mod betaling eller skabt af skattesubjektet, og immaterielle aktiver, der er erhvervet mod betaling, som kan værdiansættes hver for sig, og som anvendes i virksomheden til at skabe, vedligeholde eller sikre indkomst i mere end 12 måneder, undtagen når omkostningerne til erhvervelse eller konstruktion heraf er på under 1 000 EUR. Anlægsaktiver omfatter også finansielle aktiver, undtagen finansielle aktiver, der besiddes med henblik på handel, jf. artikel 21
- (20) "finansielle aktiver": andele i og lån til tilknyttede selskaber, jf. dette direktivs artikel 56, kapitalinteresser som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹⁴, lån til virksomheder, som skattesubjektet er forbundet med i kraft af kapitalinteresser, investeringer i form af anlægsaktiver, andre lån samt egne andele, i det omfang national lovgivning tillader, at de fremgår af balancen
- (21) "omkostninger til erhvervelse eller konstruktion": det beløb i kontanter eller andre likvide midler, der er betalt eller skal betales, eller værdien af andre aktiver, der gives som betaling for eller forbruges, med henblik på at erhverve et materielt anlægsaktiv på tidspunktet for dets erhvervelse eller konstruktion
- (22) "materielle anlægsaktiver med lang levetid": materielle anlægsaktiver med en brugstid på 15 år eller mere. Bygninger, fly og skibe anses for at være materielle anlægsaktiver med lang levetid
- (23) "materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid": materielle anlægsaktiver, som ikke kan kvalificeres som materielle anlægsaktiver med lang levetid efter nr. 22, og som har en brugstid på 8 år eller mere
- (24) "brugte aktiver": anlægsaktiver med en brugstid, som var delvis udløbet, da de blev erhvervet, og som stadig kan udnyttes i deres aktuelle tilstand eller efter reparation

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- (25) "brugstid": den periode, som et aktiv forventes at være disponibelt for brug, eller det antal producerede eller tilsvarende enheder, som skattesubjektet forventer at opnå fra aktivet
- (26) "omkostninger til forbedring": alle ekstra udgifter til et anlægsaktiv, som i væsentlig grad øger aktivets kapacitet eller i væsentlig grad forbedrer dets funktion eller udgør mere end 10 % af aktivets oprindelige afskrivningsgrundlag
- (27) "varelagre og igangværende arbejde": aktiver, der haves til salg eller er under fremstilling med henblik på salg, eller aktiver i form af materialer eller leverancer, der skal forbruges under fremstillingen eller under leveringen af tjenesteydelser
- (28) "økonomisk ejer": den person, som i det væsentlige modtager alle fordele og bærer alle risici i forbindelse med et anlægsaktiv, uanset om vedkommende er den retmæssige ejer. Et skattesubjekt, som har ret til at eje, bruge og disponere over et anlægsaktiv og bærer risikoen for tab eller ødelæggelse heraf, anses under alle omstændigheder for at være den økonomiske ejer
- (29) "finansielt selskab": en af følgende enheder:
- (a) et kreditinstitut eller et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF¹⁵ eller en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU¹⁶, eller et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹⁷
 - (b) et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹⁸
 - (c) et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
 - (d) en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF¹⁹, medmindre en medlemsstat har besluttet ikke at anvende nævnte direktiv helt eller delvist på denne pensionskasse, jf. nævnte direktivs artikel 5, eller på en repræsentant for den arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasse, jf. nævnte direktivs artikel 19, stk. 1
 - (e) et pensionsinstitut, som forvalter pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10).

nr. 883/2004²⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009²¹ samt alle retlige enheder, der er oprettet med henblik på investering i sådanne pensionsordninger

- (f) en alternativ investeringsfond (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, der forvaltes af en FAIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU, eller en AIF, der er underkastet tilsyn i henhold til gældende national ret
 - (g) et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF
 - (h) en central modpart (CCP) som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012²²
 - (i) en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014²³.
- (30) "enhed": enhver juridisk konstruktion med henblik på at udøve forretningsaktiviteter gennem enten et selskab eller en struktur, der er skattemæssigt transparent
- (31) "hybridt mismatch": en situation mellem et skattesubjekt og et tilknyttet selskab eller et struktureret arrangement mellem parter i forskellige skattejurisdiktioner, hvor de følgende resultater skyldes forskelle i den retlige kvalificering af et finansielt instrument eller en finansiell enhed eller forskelle i behandlingen af en handelsmæssig tilstedeværelse som et fast driftssted:
- (a) der foretages et fradrag i skattegrundlaget for den samme betaling eller for de samme udgifter eller tab i både den jurisdiktion, som betalingen stammer fra, hvor udgifterne er pådraget eller tabene er lidt, og i en anden jurisdiktion ("dobbelt fradrag"),
 - (b) der foretages et fradrag i skattegrundlaget i den jurisdiktion, som betalingen stammer fra, mens samme betaling ikke medregnes skattemæssigt i den anden jurisdiktion ("fradrag uden medregning"),
 - (c) ved forskelle i behandlingen af en handelsmæssig tilstedeværelse som et fast driftssted, ikkebeskatning af indkomst, som stammer fra en jurisdiktion, mens den samme indkomst ikke medregnes skattemæssigt i den anden jurisdiktion ("ikkebeskatning uden medregning").

Der er kun tale om et hybridt mismatch, for så vidt som den samme betaling, der fradrages, eller de samme udgifter, der pådrages, eller tab, der lides, i to jurisdiktioner overstiger den indkomst, der medregnes i begge jurisdiktioner, og som kan tilskrives samme oprindelse.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 200 af 7.6.2004, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

Et hybridt mismatch omfatter også overførsel af finansielle instrumenter i forbindelse med et struktureret arrangement, der involverer et skattesubjekt, hvor det underliggende afkast af det overførte finansielle instrument skattemæssigt behandles som værende afledt samtidigt af mere end én af parterne i arrangementet, som er skattemæssigt hjemmehørende i forskellige jurisdiktioner, med følgende resultater:

- (a) et fradrag for en betaling i forbindelse med det underliggende afkast, uden at denne betaling på tilsvarende vis medregnes skattemæssigt, medmindre det underliggende afkast medregnes i en af de involverede parter skattepligtige indkomst
 - (b) et nedslag for indeholdt skat på en betaling afledt af det overførte finansielle instrument til mere end en af de involverede parter
- (32) "struktureret arrangement": et arrangement, der indebærer et hybridt mismatch, hvor dette mismatch er prissat i vilkårene for det pågældende arrangement, eller et arrangement, der er udformet med henblik på at skabe et af resultaterne af hybride mismatch, medmindre skattesubjektet eller et tilknyttet selskab ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med det hybride mismatch og ikke får del i værdien af den skattefordel, der følger af det hybride mismatch
- (33) "national selskabsskattelov": den lov i en medlemsstat, som fastsætter reglerne for en af de skatter, der er opført i bilag II.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at fastlægge definitioner af flere begreber.

Artikel 5

Fast driftssted i en medlemsstat for et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i Unionen

1. Et skattesubjekt anses for at have et fast driftssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor det er skattemæssigt hjemmehørende, når det har et fast sted i den anden medlemsstat, gennem hvilket det helt eller delvis udøver sin aktivitet, herunder især:
 - (a) et sted for ledelsen
 - (b) en filial
 - (c) et kontor
 - (d) en fabrik
 - (e) et værksted
 - (f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.
2. Et bygge-, anlægs-, monterings- eller installationsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis sådanne arbejder varer mere end 12 måneder.
3. Begrebet "fast driftssted" omfatter ikke følgende aktiviteter, forudsat at disse aktiviteter eller at det faste forretningssteds samlede aktivitet hvad angår litra f), er af afhjælpende eller forberedende karakter:
 - (a) anvendelsen af faciliteter udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller levering af varer tilhørende skattesubjektet

- (b) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller levering
 - (c) opretholdelsen af et varelager tilhørende skattesubjektet udelukkende med henblik på forarbejdning af en anden person
 - (d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer for skattesubjektet eller indsamle oplysninger for skattesubjektet
 - (e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden aktivitet for skattesubjektet
 - (f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a) til e).
4. Med forbehold af stk. 5, når en person handler på vegne af et skattesubjekt i en medlemsstat og i denne forbindelse sædvanligvis indgår kontrakter eller sædvanligvis spiller den centrale rolle, der fører til indgåelsen af kontrakter, der systematisk indgås uden væsentlige ændringer fra skattesubjektets side, anses skattesubjektet for at have et fast driftssted i den pågældende medlemsstat for så vidt angår de aktiviteter, der udøves af denne person for skattesubjektet.
- De kontrakter, der er nævnt i første afsnit, indgås:
- (a) i skattesubjektets navn eller
 - (b) i forbindelse med overdragelse af ejerskab af eller overdragelse af brugsretten over ejendom, der tilhører skattesubjektet, eller som skattesubjektet har brugsret over, eller
 - (c) i forbindelse med levering af tjenesteydelser fra skattesubjektet.
- Første og andet afsnit finder ikke anvendelse, hvis den pågældende persons aktiviteter er af afhjælpende eller forberedende karakter, jf. stk. 3, således at de, hvis de udøves gennem et fast forretningssted, ikke gør dette faste forretningssted til et fast driftssted i medfør af bestemmelserne i nævnte stykke.
- 5.
- (a) Stk. 4 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor en person, der handler på vegne af et skattesubjekt i en medlemsstat, driver virksomhed i den pågældende medlemsstat som en uafhængig repræsentant og handler på vegne af skattesubjektet inden for rammerne af denne sædvanlige virksomhed. Hvis en person derimod udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af et eller flere skattesubjekter, som vedkommende er "tæt forbundet" med, betragtes denne person ikke som en uafhængig repræsentant i henhold til dette stykke for så vidt angår disse skattesubjekter.
 - (b) I forbindelse med denne artikel betragtes en person som værende "tæt forbundet" med et skattesubjekt, hvis den ene direkte eller indirekte har råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne i den anden eller ejendomsret over mere end 50 % af den andens kapital eller over mere end 50 % af rettighederne til del i overskuddet.
6. Den omstændighed, at et skattesubjekt, der er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, kontrollerer eller kontrolleres af et skattesubjekt, som er skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat, eller som driver erhvervsmæssig

virksomhed dér (enten gennem et fast driftssted eller på anden vis), betyder ikke i sig selv, at det ene eller det andet skattesubjekt er et fast driftssted for det andet.

KAPITEL II

BEREGNING AF SKATTEGRUNDLAGET

Artikel 6

Generelle principper

1. Ved beregning af skattegrundlaget medregnes fortjeneste og tab først, når de er realiseret.
2. Transaktioner og skattepligtige begivenheder opgøres hver for sig.
3. Beregningen af skattegrundlaget foretages på en ensartet måde, medmindre der er ekstraordinære omstændigheder, som berettiger til en anden metode.
4. Skattegrundlaget beregnes for hvert skatteår, medmindre andet er bestemt. Et skatteår er en tolv måneders periode, medmindre andet er bestemt.

Artikel 7

Elementer i skattegrundlaget

Skattegrundlaget beregnes som indtægter minus skattefrie indtægter, fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster.

Artikel 8

Skattefrie indtægter

Følgende indtægter medregnes ikke i skattegrundlaget:

- (a) tilskud, der direkte er knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af anlægsaktiver, der er genstand for afskrivning i overensstemmelse med artikel 31-42
- (b) provenu ved afhændelse af aktiver i en pulje, jf. artikel 37, stk. 2, herunder markedsværdien af ikke-monetære gaver
- (c) provenu ved afhændelse af andele, forudsat at skattesubjektet har opretholdt en andel på mindst 10 % af kapitalen eller 10 % af stemmerettighederne i selskabet i de 12 måneder, der går forud for afhændelsen, undtagen provenu ved afhændelse af andele, der besiddes med henblik på handel som omhandlet i artikel 21, stk. 3, og andele, der ejes af livsforsikringsselskaber, jf. artikel 28, litra b)
- (d) modtagne udbytteudlodninger, forudsat at skattesubjektet har opretholdt en andel på mindst 10 % af kapitalen eller 10 % af stemmerettighederne i det udloddende selskab i 12 på hinanden følgende måneder, undtagen udbytteudlodninger af andele, der besiddes med henblik på handel som omhandlet i artikel 21, stk. 4, og udbytteudlodninger, der modtages af livsforsikringsselskaber, jf. artikel 28, litra c)
- (e) indkomst hos et fast driftssted, der modtages af skattesubjektet i den medlemsstat, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende.

Artikel 9

Fradragsberettigede udgifter

1. Udgifter kan kun fradrages, i det omfang de pådrages i skattesubjektets direkte erhvervsinteresse.
2. De udgifter, der er nævnt i stk. 1, omfatter alle salgsomkostninger og udgifter minus fradragsberettiget moms, som et skattesubjekt har pådraget sig for at erhverve eller sikre indkomst, herunder omkostninger til forskning og udvikling og omkostninger til at rejse egenkapital eller gæld til erhvervsmæssige formål.
3. Foruden de beløb, der er fradragsberettigede som omkostninger til forskning og udvikling, jf. stk. 2, kan skattesubjektet også for hvert skatteår fradrage yderligere 50 % af sådanne omkostninger, som det har pådraget sig i løbet af det pågældende år, undtagen omkostninger til flytbare materielle anlægsaktiver. Hvis omkostningerne til forskning og udvikling overstiger 20 000 000 EUR, kan skattesubjektet fradrage 25 % af det overskydende beløb.

Uanset første afsnit kan skattesubjektet fradrage yderligere 100 % af sine omkostninger til forskning og udvikling op til 20 000 000 EUR, forudsat at skattesubjektet opfylder alle følgende betingelser:

 - (a) det er en ikke-børsnoteret virksomhed med mindre end 50 ansatte og en årlig omsætning og/eller et samlet årligt resultat på højst 10 000 000 EUR
 - (b) det har ikke været registreret i mere end fem år. Hvis skattesubjektet ikke er underlagt registrering, kan begyndelsen af perioden på fem år regnes fra det tidspunkt, hvor virksomheden enten påbegynder eller skal svare skat af sin økonomiske aktivitet
 - (c) det er ikke blevet dannet ved en fusion
 - (d) det har ikke nogen tilknyttede selskaber.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fradrag for gaver og donationer til velgørende organer.

Artikel 10

Andre fradragsberettigede poster

Der foretages et fradrag for afskrivningen af anlægsaktiver som omhandlet i artikel 30-40.

Artikel 11

Fradrag for vækst og investeringer ("FVI")

1. Ved anvendelse af denne artikel udgøres egenkapitalgrundlaget for fradrag for vækst og investeringer (FVI-egenkapitalgrundlaget) i et givet skatteår af forskellen mellem et skattesubjekts egenkapital og den skattemæssige værdi af dets interesser i tilknyttede selskaber, jf. artikel 56
2. Med henblik på denne artikel forstås ved "egenkapital":

- (a) "egenkapital" som beskrevet i punkt A. under "Egenkapital og passiver" i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU²⁴
 - (b) "egenkapital" som beskrevet i punkt L. i bilag IV til direktiv 2013/34/EU
 - (c) "egenkapital" som defineret i de internationale regnskabsstandarder (IFRS), som vedtages og anvendes af Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002²⁵.
3. Et beløb svarende til normalafkastet af udvidelser af FVI-egenkapitalgrundlaget kan i henhold til stk. 1 til 6 fradrages i skattesubjektets skattegrundlag. Hvis FVI-egenkapitalgrundlaget bliver mindre, skal der svares skat af et beløb svarende til normalafkastet af indskrænkningen af FVI-egenkapitalgrundlaget.
4. I de første ti skatteår, hvor skattesubjektet er underlagt bestemmelserne i dette direktiv, beregnes udvidelser eller indskrænkninger af FVI-egenkapitalgrundlaget som forskellen mellem FVI-egenkapitalgrundlaget ved udgangen af det pågældende skatteår og FVI-egenkapitalgrundlaget på den første dag i det første skatteår, hvor bestemmelserne i dette direktiv anvendes. Efter de første ti skatteår flyttes referenceåret for sammenligningen af den del af FVI-egenkapitalgrundlaget, der er fradragsberettiget i forhold til FVI-egenkapitalgrundlaget ved udgangen af det pågældende skatteår, hvert år et skatteår frem.
5. Det normalafkast, der er nævnt i stk. 3, er lig med det gennemsnitlige afkast af 10-årige statsobligationer i euroområdet pr. december i det år, der går forud for det relevante skatteår, som offentliggjort af Den Europæiske Centralbank, forøget med en risikopræmie på 2 procentpoint. Hvis det årlige afkast er negativt, anvendes en nedre grænse på 2 %.
6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 med henblik på at fastlægge mere detaljerede regler til bekæmpelse af skatteundgåelse, og nærmere på bestemt på følgende områder, der vedrører AGI:
- (a) koncerninterne lån og lån, der involverer tilknyttede selskaber
 - (b) kontante bidrag og naturalydelse
 - (c) overdragelse af interesser
 - (d) omkvalificering af gammel kapital som ny kapital gennem likvidationer og etablering af opstartsvirksomheder
 - (e) oprettelse af datterselskaber
 - (f) erhvervelser af virksomheder, der ejes af tilknyttede selskaber
 - (g) "double dipping"-strukturer, der kombinerer muligheden for rentefradrag med fradrag under FVI-ordningen
 - (h) stigninger i omfanget af lånetilgodehavender over for tilknyttede selskaber i forhold til omfanget af sådanne tilgodehavender på referencedagen.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EUT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

Artikel 12
Ikke-fradragsberettigede poster

Uanset artikel 9 og 10 er følgende poster ikke fradragsberettigede:

- (a) udbytteudlodninger og tilbagebetalinger af egenkapital eller gæld
- (b) 50 % af repræsentationsomkostninger, op til et beløb, der ikke overstiger [x] % af indtægterne i løbet af skatteåret
- (c) overførsler af tilbageholdt overskud til en reserve, som indgår i selskabets egenkapital
- (d) selskabsskat og lignende skat af overskud
- (e) bestikkelse og andre ulovlige betalinger
- (f) bøder og strafgebyrer, herunder tillæg for for sen betaling, til en offentlig myndighed for brud på lovforskrifter
- (g) udgifter, som et selskab har pådraget sig for at opnå indkomst, som er fritaget for skat efter artikel 8, litra c), d) og e)
- (h) andre gaver og donationer end dem, der er nævnt i artikel 9, stk. 4
- (i) omkostninger til erhvervelse og konstruktion eller omkostninger i forbindelse med forbedring af anlægsaktiver, som er fradragsberettigede efter artikel 10 og 18, med undtagelse af omkostninger til forskning og udvikling. De omkostninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra a), og artikel 33, stk. 2, litra a) og b), betragtes ikke som omkostninger til forskning og udvikling
- (j) underskud i et fast driftssted i et tredjeland.

Artikel 13
Regel om begrænsning af rentebetalinger

1. Et skattesubjekt kan fradrage låneomkostninger op til beløbet for modtagne renter eller andre skattepligtige indtægter fra finansielle aktiver.
2. Overstigende låneomkostninger er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de pådrages, op til højst 30 % af skattesubjektets resultat før renter, skat og af- og nedskrivninger (EBITDA) eller op til højst 3 000 000 EUR, alt efter hvilket beløb der er størst.

Hvis et skattesubjekt har tilladelse til eller er forpligtet til at handle på vegne af en koncern som defineret i de nationale regler for koncernbeskatning, skal hele koncernen behandles som et skattesubjekt med henblik på denne artikel. Under sådanne omstændigheder beregnes de overstigende låneomkostninger og EBITDA for hele koncernen. Beløbet på 3 000 000 EUR vil i så tilfælde også gælde for hele koncernen.

3. EBITDA beregnes ved at lægge beløbene for de overstigende låneomkostninger justeret for skat samt beløbene for af- og nedskrivninger justeret for skat oven i skattesubjektets skattegrundlag. Indkomst, der er fritaget for skat, udelukkes fra skattesubjektets EBITDA.
4. Uanset stk. 2 har et skattesubjekt, der kan betegnes som et uafhængigt selskab, ret til et fuldt skattefradrag for de overstigende låneomkostninger. Et uafhængigt selskab er

et skattesubjekt, der ikke er en del af en konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende og ikke har nogen tilknyttede selskaber eller permanente driftssteder.

5. Uanset stk. 2 er overstigende låneomkostninger fuldt fradragsberettigede, hvis de stammer fra:
- (a) låneaftaler, der er indgået før [dato for den politiske vedtagelse af dette dokument], med undtagelse af eventuelle efterfølgende ændringer af disse aftaler
 - (b) lån til finansiering af langsigtede offentlige infrastrukturprojekter, hvor den projektansvarlige, låneomkostningerne, aktiverne og indkomsten alle befinder sig i Unionen.

I forbindelse med litra b) forstås ved et langsigtet offentligt infrastrukturprojekt et projekt om levering, opgradering, drift eller vedligeholdelse af et større aktiv, som en medlemsstat anser for at være i offentlighedens interesse.

Hvis litra b) finder anvendelse, udelukkes al indkomst fra det langsigtede offentlige infrastrukturprojekt fra skattesubjektets EBITDA.

6. Overstigende låneomkostninger, der ikke kan fradrages i et givet skatteår, fremføres uden tidsbegrænsning.
7. Stk. 1 til 6 finder ikke anvendelse på finansielle selskaber, herunder dem der er en del af en konsolideret koncern i regnskabsmæssig henseende.

Artikel 14

Udgifter til fordel for aktionærer, disses nærmeste familie eller tilknyttede selskaber

Ydelser til en aktionær, som er en fysisk person, til dennes ægtefælle eller slægtning i opstigende eller nedstigende linje, eller til et tilknyttet selskab, jf. artikel 56, behandles ikke som fradragsberettigede udgifter, i det omfang sådanne ydelser ikke ville blive tildelt en uafhængig tredjepart.

KAPITEL III

FRISTER OG BELØBSFASTSÆTTELSE

Artikel 15

Generelle principper

Indtægter og udgifter samt alle andre fradragsberettigede poster medregnes i det skatteår, hvor de er optjent eller pådraget, medmindre andet er bestemt i dette direktiv.

Artikel 16

Periodeafgrænsning af indtægter

1. Indtægter optjenes på det tidspunkt, hvor retten til at modtage dem opstår, og hvor de kan opgøres pålideligt, uanset om de pågældende beløb rent faktisk er blevet indbetalt.

2. Indtægter fra handel med varer betragtes som optjente i overensstemmelse med stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) skattesubjektet har overdraget ejerskabet over de solgte varer til køberen
 - (b) skattesubjektet ikke bevarer den faktiske kontrol over de solgte varer
 - (c) indtægterne kan måles pålideligt
 - (d) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå skattesubjektet
 - (e) omkostninger, som er afholdt eller vil blive afholdt i forbindelse med transaktionen, kan måles pålideligt.
3. Indtægter fra levering af tjenesteydelser betragtes som optjente, i det omfang tjenesterne er blevet ydet, og når følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) indtægterne kan måles pålideligt
 - (b) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå tjenesteyderen
 - (c) niveauet for gennemførelsen af transaktionen ved udgangen af skatteåret kan måles pålideligt
 - (d) omkostninger, som er afholdt eller vil blive afholdt i forbindelse med transaktionen, kan måles pålideligt.

I de tilfælde hvor betingelserne i litra a) til d) ikke er opfyldt, betragtes indtægter fra levering af tjenesteydelser alene som optjente, i det omfang de kan modsvares af fradragsberettigede udgifter.
4. Hvis indtægterne stammer fra betalinger til skattesubjektet, som skal gennemføres i forskellige stadier, betragtes indtægterne som optjente, når hver af de enkelte rater forfalder.

Artikel 17

Pådragelse af fradragsberettigede udgifter

Fradragsberettigede udgifter pådrages i det øjeblik, hvor alle følgende betingelser er opfyldt:

- (a) forpligtelsen til at foretage betalingen er opstået; hvis udgiften består i betalinger, der skal foretages af skattesubjektet i forskellige stadier, opstår forpligtelsen til at foretage betalingen, når hver af de enkelte rater forfalder
- (b) størrelsen af forpligtelsen kan opgøres med rimelig nøjagtighed
- (c) i tilfælde af handel med varer, når de med ejerskabet over varerne forbundne betydelige risici og fordele er blevet overført til skattesubjektet, og i tilfælde af levering af tjenesteydelser, når sidstnævnte er blevet modtaget af skattesubjektet.

Artikel 18

Omkostninger til ikke-afskrivningsberettigede aktiver

Omkostninger til erhvervelse og konstruktion af faste anlægsaktiver som omhandlet i artikel 38 eller omkostninger til forbedring af sådanne aktiver er fradragsberettigede i det skatteår, hvor anlægsaktiverne afhændes, forudsat at proventet ved afhændelsen medregnes i skattegrundlaget.

Artikel 19
Beregning af lagre og igangværende arbejde

1. Det samlede udgiftsbeløb, der kan fradrages i et skatteår, øges med værdien af lagre og igangværende arbejde i begyndelsen af skatteåret og reduceres med værdien af lagre og igangværende arbejde ved udgangen af samme skatteår, med undtagelse af lagre og igangværende arbejde i forbindelse med de langsigtede kontrakter, der er omhandlet i artikel 22.
2. Kostprisen for lagre og igangværende arbejde opgøres ensartet på grundlag af princippet om først ind først ud, sidst ind først ud eller den vejede gennemsnitsmetode.
3. Kostprisen for lagre og igangværende arbejde i forbindelse med artikler, der normalt ikke har flere anvendelsesmuligheder, samt varer eller tjenesteydelser, der er henholdsvis fremstillet eller leveret og bestemt til specifikke projekter, opgøres individuelt.

Artikel 20
Værdiansættelse

1. Skattegrundlaget opgøres på grundlag af følgende elementer:
 - (a) den monetære modydelse for transaktionen, f.eks. prisen på de solgte varer eller de leverede tjenesteydelser
 - (b) markedsværdien, når modydelsen for transaktionen er helt eller delvis ikke-monetær
 - (c) markedsværdien i tilfælde af ikke-monetære gaver
 - (d) markedsværdien af finansielle aktiver og passiver, der besiddes med henblik på handel
2. Skattegrundlaget, inklusive indtægter og udgifter, opgøres i euro i løbet af skatteåret eller på den sidste dag i skatteåret til den årlige gennemsnitlige vekselkurs, som fastsættes af Den Europæiske Centralbank, eller hvis skatteåret ikke er sammenfaldende med kalenderåret til gennemsnittet af de i løbet af skatteåret daglige observationer, som Den Europæiske Centralbank har udstedt i løbet af skatteåret.
3. Stk. 2 gælder ikke for et skattesubjekt i en medlemsstat, der ikke har indført euroen.

Artikel 21
Finansielle aktiver og passiver, der besiddes med henblik på handel (handelsbeholdning)

1. Et finansielt aktiv eller passiv behandles som besiddet med henblik på handel, når der er tale om et af følgende:
 - (a) det er primært erhvervet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt
 - (b) det er del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, herunder derivater, som forvaltes samlet, og hvor der inden for den senere tid har været et mønster på kortsigtet gevinsthjemtagelse.
2. Enhver forskel mellem markedsværdien af de finansielle aktiver eller passiver, der besiddes med henblik på handel, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og deres markedsværdi som beregnet ved

udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 16 og 17.

3. Provenuet ved afhændelse af et finansielt aktiv eller passiv, der besiddes med henblik på handel, indregnes i skattegrundlaget. Markedsværdien af dette aktiv eller passiv ved begyndelsen af skatteåret eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, fradrages i skattegrundlaget.
4. I de tilfælde hvor der modtages udbytte af interesser, der besiddes med henblik på handel, finder det fradrag i skattegrundlaget, der er omhandlet i artikel 8, litra d), ikke anvendelse.
5. Enhver forskel mellem markedsværdien af et finansielt aktiv eller passiv, der ikke længere besiddes med henblik på handel, men stadig besiddes som anlægsaktiv, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og dets markedsværdi som beregnet ved udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 8, litra c).

Enhver forskel mellem markedsværdien af et finansielt aktiv eller passiv, der ikke længere besiddes som anlægsaktiv, men stadig besiddes med henblik på handel, som beregnet ved begyndelsen af et skatteår eller på købsdatoen, hvis den ligger senere, og dets markedsværdi som beregnet ved udgangen af samme skatteår indregnes i skattegrundlaget for det pågældende skatteår, uanset artikel 8, litra c).

Markedsværdien af et finansielt aktiv eller passiv ved udgangen af det skatteår, hvor det overgår fra at være et anlægsaktiv til at være et aktiv eller passiv, der besiddes med henblik på handel, eller omvendt, er også dets markedsværdi ved begyndelsen af det år, der følger efter overgangen.
6. Den periode, der er omhandlet i artikel 8, litra c), begynder eller ophører, når det finansielle aktiv eller passiv ikke længere besiddes med henblik på handel eller ikke længere er et anlægsaktiv.

Artikel 22

Langfristede kontrakter

1. En langfristet kontrakt er en kontrakt, som opfylder alle følgende betingelser:
 - (a) den er indgået med henblik på fremstilling, installering eller konstruktion eller udførelse af tjenesteydelser
 - (b) dens løbetid overstiger eller forventes at overstige tolv måneder.
2. Uanset artikel 16 betragtes det beløb, der svarer til den del af den langfristede kontrakt, der er blevet gennemført i løbet af det pågældende skatteår, som værende optjente indtægter i det pågældende skatteår. Hvor stor en andel af den langfristede kontrakt, der er gennemført, fastsættes på grundlag af forholdet mellem omkostningerne i det pågældende år og de samlede anslåede omkostninger.
3. Omkostninger, som har forbindelse til langfristede kontrakter, er fradragsberettigede i det skatteår, hvor de er pådraget.

Artikel 23

Hensættelser

1. Hvis det ved udgangen af skatteåret fastslås, at skattesubjektet har en retlig forpligtelse, eller en sandsynlig kommende retlig forpligtelse, som følge af aktiviteter

eller transaktioner, der er udført i det pågældende eller i tidligere skatteår, er ethvert beløb, som følger af denne forpligtelse, og som der kan foretages et pålideligt skøn over, fradragsberettiget, forudsat at den endelige betaling af beløbet forventes at føre til en fradragsberettiget udgift, uanset artikel 17.

I forbindelse med denne artikel kan en retlig forpligtelse være afledt af følgende:

- (a) en kontrakt
- (b) lovgivning
- (c) en generel forvaltningsakt, eller en forvaltningsakt rettet til et specifikt skattesubjekt
- (d) andre gældende regler.

Vedrører forpligtelsen en aktivitet eller en transaktion, som fortsætter i senere skatteår, fordeles hensættelsen forholdsmæssigt over aktivitetens eller transaktionens skønnede varighed.

Hensættelser i henhold til denne artikel kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget i kommende skatteår tages der hensyn til beløb, der allerede er blevet fradraget i medfør af denne artikel.

2. Et pålideligt skønnet beløb som omhandlet i stk. 1 er den forventede udgift til at dække den gældende retlige forpligtelse ved udgangen af skatteåret, forudsat at skønnet er baseret på alle relevante faktorer, herunder tidligere erfaring hos selskabet, koncernen eller branchen. Ved fastlæggelsen af hensættelsen gælder følgende:
 - (a) der tages hensyn til alle risici og usikkerheder, men usikkerhed berettiger ikke til at foretage overdrevne hensættelser
 - (b) hvis hensættelsen har en løbetid på 12 måneder eller mere, og der ikke er aftalt en diskonto, diskonteres hensættelsen til det årlige gennemsnit af Euriborsatsen (Euro Interbank Offered Rate) for obligationer med en restløbetid på 12 måneder, som offentliggøres af Den Europæiske Centralbank, i det kalenderår, hvor skatteåret slutter
 - (c) der tages hensyn til kommende begivenheder, når de med rimelighed kan forventes at opstå
 - (d) der tages hensyn til kommende ydelser, som direkte har tilknytning til den begivenhed, som giver anledning til hensættelsen.
3. Hensættelser kan ikke fradrages for følgende:
 - (a) eventuelle tab
 - (b) fremtidige omkostningsstigninger.

Artikel 24

Pensioner

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fradrag for pensionsopsparinger.

Artikel 25
Fradrag for uerholdelige fordringer

1. Der kan foretages fradrag for en uerholdelig fordring, når følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) ved udgangen af skatteåret har skattesubjektet taget alle passende skridt, som beskrevet i denne artikels stk. 2, til at opnå betaling og har grund til at tro, at fordringen ikke vil blive helt eller delvis indfriet, eller skattesubjektet har et stort antal ensartede fordringer, som alle hidrører fra samme erhvervssektor, og er i stand til at give et pålideligt skøn over størrelsen af den uerholdelige fordring på et procentuelt grundlag, forudsat at værdien af hver ensartet fordring er under 0,1 % af den samlede værdi af de ensartede fordringer. For at nå frem til et pålideligt skøn tager skattesubjektet alle relevante faktorer i betragtning, herunder tidligere erfaringer
 - (b) skyldneren har ingen forbindelse til skattesubjektet som omhandlet i artikel 3, og skyldneren og skattesubjektet er heller ikke tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 56. Hvis skyldneren er en fysisk person, må vedkommende selv eller dennes ægtefælle eller slægtning i opstigende eller nedstigende linje ikke deltage i ledelsen af eller kontrollen over skattesubjektet eller direkte eller indirekte i skattesubjektets kapital som omhandlet i artikel 56
 - (c) der er ikke foretaget fradrag efter artikel 39 for den uerholdelige fordring
 - (d) når den uerholdelige fordring vedrører et tilgodehavende fra salg, skal et beløb svarende til fordringen indgå i skattegrundlaget som en indtægt.
2. Ved fastsættelse af, hvorvidt alle passende skridt er taget til at opnå betaling, tages de elementer, der er nævnt i litra a) til e) i betragtning, forudsat at de baseres på objektiv dokumentation:
 - (a) hvorvidt omkostningerne til inddrivelse står i et urimeligt forhold til fordringen
 - (b) hvorvidt der er udsigt til, at inddrivelsen lykkes
 - (c) hvorvidt det, omstændighederne taget i betragtning, er rimeligt at forvente, at skattesubjektet fortsætter inddrivelsen
 - (d) hvor lang tid, der er gået fra forpligtelsens forfaldsdato
 - (e) hvorvidt skyldneren er blevet erklæret insolvent, eller der er anlagt sag eller sagen er gået til inkasso.
3. Når en fordring, der tidligere er fradraget som uerholdelig, bliver betalt, indregnes det inddrevne beløb i skattegrundlaget i betalingsåret.

Artikel 26
Afdækning

1. Gevinster og tab på et afdækningsinstrument som følge af værdiansættelse eller salg behandles på samme måde som de tilsvarende gevinster og tab på den afdækkede post. Der er et afdækningsforhold, når begge følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) afdækningsforholdet er formelt udpeget og dokumenteret på forhånd
 - (b) afdækningen forventes at være meget effektiv, og afdækningen kan måles med pålidelighed.

2. Hvis afdækningsforholdet ophæves, eller hvis et finansielt instrument, der allerede besiddes, efterfølgende behandles som et afdækningsinstrument, så det overgår til en anden skatteordning, medregnes den eventuelle forskel mellem afdækningsinstrumentets nye værdi, som fastsættes i overensstemmelse med artikel 20 ved udgangen af skatteåret, og markedsværdien ved begyndelsen af de samme skatteår i skattegrundlaget.

Afdækningsinstrumentets markedsværdi ved udgangen af det skatteår, hvor instrumentet overgik til en anden skatteordning, skal stemme overens med dets markedsværdi ved begyndelsen af det skatteår, der kommer efter overgangen.

Artikel 27

Værdiansættelse af lagre og igangværende arbejde

1. Et skattesubjekt skal altid benytte den samme metode til værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde, når deres art og anvendelse er den samme.

Kostprisen for lagre og igangværende arbejde skal omfatte alle købsomkostninger, direkte forarbejdningsomkostninger samt andre direkte omkostninger, som er påløbet for at bringe dem til den lokalitet og tilstand, som de forefindes i det pågældende skatteår.

Kostprisen er uden fradragsberettiget moms.

Et skattesubjekt, som har medregnet indirekte omkostninger ved værdiansættelsen af lagre og igangværende arbejde, inden det blev omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, kan fortsætte med at anvende metoden med indirekte omkostninger.

2. Lagre og igangværende arbejde værdiansættes på den sidste dag i skatteåret til kostprisen eller nettorealisationsværdien, alt efter hvad der er lavest.

Nettorealisationsværdien er den salgspris, som de forventes at indbringe som led i normal drift, minus forventede færdiggørelsesomkostninger samt de omkostninger, som skønnes at være nødvendige for at effektuere salget.

Artikel 28

Forsikringsselskaber

Forsikringsselskaber, som har tilladelse til at drive virksomhed i en medlemsstat i henhold til Rådets direktiv 73/239/EØF²⁶ om skadesforsikring, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF²⁷ om livsforsikring og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF²⁸ om genforsikring, er underlagt følgende ekstra regler:

- (a) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort ved udgangen og begyndelsen af det samme skatteår eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for

²⁶ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen, og hvor aktiverne besiddes af livsforsikringsselskabet

- (b) skattegrundlaget skal omfatte forskellen i markedsværdien, som opgjort på tidspunktet ved afhændelsen og begyndelsen af skatteåret eller ved færdiggørelsen af købet, hvis det sker senere, af aktiver, hvor investeringen er foretaget til fordel for livsforsikringstagere, der bærer investeringsrisikoen, og hvor aktiverne besiddes af livsforsikringsselskabet
- (c) skattegrundlaget skal omfatte udbytte, der modtages af livsforsikringsselskabet
- (d) de tekniske hensættelser i forsikringsselskaber, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 91/674/EØF²⁹, er fradragsberettigede med undtagelse af udjævningshensættelser. En medlemsstat kan fastsætte bestemmelser om fradrag for udjævningshensættelser. Fradragne beløb kontrolleres og justeres ved udgangen af hvert skatteår. Ved beregning af skattegrundlaget for senere år tages der hensyn til allerede fradragne beløb.

Artikel 29 *Exitbeskatning*

1. Et beløb svarende til markedsværdien af overførte aktiver på aktivernes udflytningstidspunkt, minus deres skattemæssige værdi, behandles som en optjent indtægt i følgende situationer:
 - (a) når et skattesubjekt overfører aktiver fra sit hovedsæde til sit faste driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland
 - (b) når et skattesubjekt overfører aktiver fra sit faste driftssted i en medlemsstat til sit hovedsæde eller et andet fast driftssted i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, for så vidt som den medlemsstat, hvor det faste driftssted er beliggende, på grund af overførslen ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver
 - (c) når et skattesubjekt flytter sit skattemæssige hjemsted til en anden medlemsstat eller til et tredjeland, med undtagelse af de aktiver der i praksis reelt forbliver knyttet til et fast driftssted i den første medlemsstat
 - (d) når et skattesubjekt overfører den virksomhed, som dets faste driftssted viderefører, fra en medlemsstat til en anden medlemsstat eller til et tredjeland, for så vidt som den medlemsstat, hvor det faste driftssted er beliggende, på grund af overførslen ikke længere har ret til at beskatte de overførte aktiver.
2. Den medlemsstat, som aktiverne, det skattemæssige hjemsted eller den virksomhed, som videreføres af et fast driftssted, overføres til, anvender den værdi, der blev fastslået af skattesubjektets eller det faste driftssteds medlemsstat, som aktivernes skattemæssige indgangsværdi.
3. Denne artikel finder ikke anvendelse på overførsler af aktiver i forbindelse med værdipapirfinansiering og aktiver stillet som sikkerhed eller ved overførsler af aktiver med henblik på at opfylde tilsynsmæssige kapitalkrav eller på

²⁹ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 19.12.1991, s. 1).

likviditetsstyring, hvis disse aktiver skal føres tilbage til den overførende enheds medlemsstat inden for en periode på 12 måneder.

KAPITEL IV

AFSKRIVNING AF ANLÆGSAKTIVER

Artikel 30

Register over anlægsaktiver

1. Omkostninger til erhvervelse eller konstruktion eller omkostninger til forbedring indføres sammen med relevante oplysninger i et register over anlægsaktiver for hvert enkelt anlægsaktiv.
2. Når et anlægsaktiv afhændes, registreres diverse oplysninger vedrørende afhændelsen, herunder afhændelsesdatoen, samt eventuelt provenu eller kompensation som følge af afhændelsen i registret over anlægsaktiver.
3. Registret over anlægsaktiver føres på en sådan måde, at der sikres tilstrækkeligt med oplysninger, herunder om afskrivning, til at beregne skattegrundlaget.

Artikel 31

Afskrivningsgrundlag

1. Afskrivningsgrundlaget skal omfatte omkostninger, der har direkte tilknytning til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af et anlægsaktiv. Disse omkostninger omfatter ikke fradragsberettiget moms. Omkostninger til erhvervelse eller konstruktion eller omkostninger til forbedring af et anlægsaktiv omfatter ikke renter.
2. Afskrivningsgrundlaget for et aktiv, der er modtaget som gave, er den i indtægterne indregnede markedsværdi.
3. Afskrivningsgrundlaget for et anlægsaktiv, som der foretages afskrivning for, reduceres med alle offentlige tilskud, som er direkte knyttet til erhvervelse, konstruktion eller forbedring af aktivet, jf. artikel 8, litra a).
4. Afskrivningen af anlægsaktiver, der ikke er disponible for brug, medregnes ikke.

Artikel 32

Ret til afskrivning

1. Afskrivninger fradrages af den økonomiske ejer, jf. dog stk. 3.
2. Ved leasingkontrakter, hvor det økonomiske og det retmæssige ejerskab ikke er sammenfaldende, er det den økonomiske ejer, der har ret til at fradrage renteelementet af leasingbetalingerne i sit skattegrundlag, medmindre dette element ikke er indregnet i den retmæssige ejers skattegrundlag.
3. Hvis den økonomiske ejer af et aktiv ikke kan identificeres, er det den retmæssige ejer, der har ret til at fradrage afskrivningen. I så fald medregnes både rente- og kapitalelementet af leasingbetalingerne i den retmæssige ejers skattegrundlag, mens de kan fradrages i leasingtagerens skattegrundlag.

4. Et anlægsaktiv må ikke afskrives af mere end ét skattesubjekt på samme tid, medmindre enten det retmæssige eller det økonomiske ejerskab er delt mellem flere skattesubjekter.
5. Et skattesubjekt kan ikke frasige sig afskrivning.
6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 66 vedrørende:
 - (a) definitionen af retmæssigt og økonomisk ejerskab især med hensyn til leasede aktiver
 - (b) beregningen af kapital- og renteelementer i leasingbetalingerne
 - (c) beregningen af afskrivningsgrundlaget for et leaset aktiv.

Artikel 33 *Individuelt afskrivningsberettigede aktiver*

1. Anlægsaktiver afskrives individuelt og lineært over deres brugstid, jf. dog denne artikels stk. 2, og artikel 37 og 38. Brugstiden for et anlægsaktiv fastsættes, som følger:
 - (a) forretnings- og kontorbygninger og andre bygninger samt andre typer af fast ejendom, der anvendes i driften, undtagen industribygninger og -strukturer: 40 år
 - (b) industribygninger og -strukturer: 25 år
 - (c) andre materielle anlægsaktiver med lang levetid end dem, der er omhandlet i litra a) og b): 15 år
 - (d) materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid: 8 år
 - (e) immaterielle anlægsaktiver: den periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, eller, hvis denne periode ikke kan fastslås, 15 år.
2. Brugte bygninger og andre typer af fast ejendom, brugte materielle anlægsaktiver med lang levetid, brugte materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid og brugte immaterielle anlægsaktiver afskrives efter følgende regler:
 - (a) brugte forretnings- og kontorbygninger og andre bygninger samt andre typer af fast ejendom, der anvendes i driften, undtagen industribygninger og -strukturer: 40 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 40 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - (b) brugte industribygninger og -strukturer: 25 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 25 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - (c) andre brugte materielle anlægsaktiver med lang levetid end dem, der er omhandlet i litra a) og b): 15 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 15 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode
 - (d) brugte materielle anlægsaktiver med mellemlang levetid: 8 år, medmindre skattesubjektet påviser, at den forventede resterende brugstid for aktivet er kortere end 8 år, hvor det i så fald afskrives over den kortere periode

- (e) brugte immaterielle anlægsaktiver: 15 år, medmindre den resterende periode, hvor aktivet nyder retsbeskyttelse, eller som retten er givet for, kan bestemmes, hvor det i så fald afskrives over den pågældende periode.

Artikel 34

Tidspunkt

1. Der fradrages et fuldt års afskrivning i året for anskaffelse eller for ibrugtagning af anlægsaktivet, alt efter hvad der sker sidst. Der foretages ingen afskrivning i året for afhændelse.
2. Den skattemæssige værdi af et aktiv, der afhændes eller er skadet i et sådant omfang, at det ikke længere kan anvendes i driften, og den skattemæssige værdi af alle omkostninger til forbedring, der er påløbet i forbindelse med dette aktiv, fradrages i skattegrundlaget i året for afhændelsen eller hvor skaden er sket.
3. Har et anlægsaktiv, der ikke er genstand for afskrivning, givet anledning til et ekstraordinært fald i værdien, jf. artikel 39, reduceres de fradragsberettigede omkostninger nævnt i artikel 18 for at tage hensyn til det ekstraordinære fradrag, som skattesubjektet allerede har benyttet.

Artikel 35

Skattelettelse for erstatningsaktiver

1. Hvis provenuet ved afhændelse, inklusive skadeserstatning, af et individuelt afskrivningsberettiget aktiv eller anlægsaktiv, som ikke udsættes for slid og forældelse som omhandlet i artikel 38, litra a), inden udgangen af det andet skatteår efter det skatteår, hvor afhændelsen fandt sted, skal geninvesteres i et lignende aktiv, der anvendes til samme eller lignende erhvervsformål, kan det beløb, hvormed provenuet overstiger aktivets skattemæssige værdi, fradrages i året for afhændelsen. Afskrivningsgrundlaget for erstatningsaktivet reduceres med det samme beløb.
Et aktiv, som frivilligt bliver afhændet, skal have været ejet i en periode på minimum tre år inden afhændelsen.
2. Det erstatningsaktiv, der er nævnt i stk. 1, kan være indkøbt i skatteåret før afhændelsen. Hvis erstatningsaktivet ikke indkøbes inden udgangen af det andet skatteår efter det år, hvor afhændelsen af aktivet fandt sted, indregnes det beløb, der blev fradraget i året for afhændelsen, forøget med 10 % i skattegrundlaget i det andet skatteår, efter at afhændelsen fandt sted.

Artikel 36

Afskrivning af omkostninger til forbedring

1. Omkostninger til forbedring afskrives i overensstemmelse med de regler, der gælder for det anlægsaktiv, som er blevet forbedret, som om de vedrørte et ny erhvervet anlægsaktiv. Dog afskrives omkostninger til forbedring af lejet fast ejendom i overensstemmelse med artikel 32 og artikel 33, stk. 2, litra a).
2. Hvis skattesubjektet kan påvise, at et individuelt afskrevet anlægsaktives forventede resterende brugstid er kortere end brugstiden for det aktiv, der er nævnt i artikel 33, stk. 1, afskrives omkostningerne til forbedring af dette aktiv over den kortere periode.

Artikel 37

Aktivpulje

1. Andre anlægsaktiver end dem, der er omhandlet i artikel 33 og 38, afskrives sammen i én aktivpulje med en årlig sats på 25 % af afskrivningsgrundlaget.
2. Afskrivningsgrundlaget for en aktivpulje ved udgangen af skatteåret er den skattemæssige værdi ved udgangen af det forudgående skatteår justeret for aktiver, der tilføres og forlader puljen i løbet af pågældende skatteår. Omkostninger til erhvervelse og konstruktion samt omkostninger til forbedring af aktiver indregnes i afskrivningsgrundlaget, mens provenuet ved afhændelse af aktiver og eventuel modtaget erstatning for tab eller ødelæggelse af et aktiv fradrages.
3. Hvis afskrivningsgrundlaget som beregnet efter stk. 2 er negativt, indregnes der et beløb, således at afskrivningsgrundlaget bliver lig nul. Skattegrundlaget forhøjes med det samme beløb.

Artikel 38

Ikke-afskrivningsberettigede aktiver

Der foretages ikke afskrivning af følgende aktiver:

- (a) materielle anlægsaktiver, som ikke udsættes for slid og forældelse, f.eks. jord, kunst, antikviteter eller smykker
- (b) finansielle aktiver.

Artikel 39

Ekstraordinært fald i værdi

1. Hvis et skattesubjekt kan påvise, at et ikkeafskrivningsberettiget materielt anlægsaktiv som omhandlet i artikel 38, litra a), er faldet i værdi ved udgangen af skatteåret på grund af force majeure eller kriminelle handlinger fra tredjemands side, kan vedkommende fradrage et beløb svarende til dette fald i værdi i skattegrundlaget. Et sådant fradrag kan dog ikke foretages for aktiver, hvor provenuet fra afhændelsen er fritaget for beskatning.
2. Hvis værdien af et aktiv, som i et foregående skatteår har været genstand for afskrivning som omhandlet i stk. 1, efterfølgende stiger, forhøjes skattegrundlaget i det år, hvor stigningen finder sted, med et beløb svarende til denne stigning. En sådan forhøjelse eller sådanne forhøjelser må dog ikke samlet set overstige det beløb, som der oprindeligt blev givet fradrag for.

Artikel 40

Præcisering af kategorier af anlægsaktiver

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 66 med henblik på mere præcist at definere de i dette kapitel omhandlede kategorier af anlægsaktiver.

KAPITEL V

UNDERSKUD

Artikel 41 *Underskud*

1. Underskud, som er opstået hos et skattesubjekt eller hos et ikke-hjemmehørende skattesubjekts faste driftssted i et skatteår, kan fremføres og fradrages i senere skatteår, medmindre andet er bestemt i dette direktiv.
2. En nedsættelse af skattegrundlaget som følge af underskud i tidligere skatteår må ikke føre til et negativt beløb.
3. Underskud, som er opstået hos et skattesubjekt eller hos et ikke-hjemmehørende skattesubjekts faste driftssted i foregående år kan ikke fradrages, når alle følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) et andet selskab erhverver interesser i skattesubjektet, hvorved det erhvervede skattesubjekt bliver et kvalificeret datterselskab til det overtagende selskab, jf. artikel 3
 - (b) der sker en væsentlig ændring i det erhvervede skattesubjekts aktivitet, hvilket betyder, at det erhvervede skattesubjekt indstiller en bestemt aktivitet, der udgjorde mere end [60 %] af dets omsætning i det foregående skatteår, eller påbegynder nye aktiviteter, der udgør mere end [60 %] af dets omsætning i skatteåret for påbegyndelsen eller det efterfølgende skatteår.
4. De ældste tab skal fradrages først.

Artikel 42 *Udligning af underskud og genbeskatning*

1. Et hjemmehørende skattesubjekt, der stadig har overskud efter fradrag af egne tab i overensstemmelse med artikel 41, kan desuden fradrag tab, der er lidt i det samme skatteår af dets umiddelbart kvalificerede datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, eller dets faste driftssted(er) beliggende i andre medlemsstater. Denne udligning af underskud indrømmes for en begrænset periode i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og 4.
2. Fradraget skal stå i et rimeligt forhold til det hjemmehørende skattesubjekts andele i de kvalificerede datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, og foretages fuldt ud for faste driftssteder. Reduktionen af det hjemmehørende skattesubjekts skattegrundlag må under ingen omstændigheder føre til et negativt beløb.
3. Det hjemmehørende skattesubjekt skal indregne alle senere års overskud hos dets kvalificerede datterselskaber, jf. artikel 3, stk. 1, eller faste driftssteder op til det beløb, der tidligere blev fradraget som tab.
4. Underskud, der er foretaget fradrag for efter stk. 1 og 2, genindregnes automatisk i skattesubjektets skattegrundlag i alle følgende tilfælde:
 - (a) hvis der ved udgangen af det femte skatteår, efter at tabene blev fradragsberettigede, ikke er genindregnet et overskud, eller hvis det genindregnede overskud ikke svarer til det fulde tab, der blev fradraget

- (b) hvis det kvalificerede datterselskab, jf. artikel 3, stk. 1, sælges, afvikles eller omdannes til et fast driftssted
- (c) hvis det faste driftssted sælges, afvikles eller omdannes til et datterselskab
- (d) hvis moderselskabet ikke længere opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1.

KAPITEL VI

BESTEMMELSER OM INDTRÆDEN I OG UDTRÆDEN AF SYSTEMET FOR SKATTEGRUNDLAG

Artikel 43

Indregning og værdiansættelse af aktiver og passiver

Alle aktiver og passiver ansættes til den værdi, der er beregnet efter nationale skatteregler forud for den dato, hvor bestemmelserne i dette direktiv begynder at gælde for skattesubjektet.

Artikel 44

Kvalificering af anlægsaktiver til afskrivningsformål

Foruden artikel 30 til 40 anvendes følgende regler i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver, som overgår fra national selskabsskattelov til at være underlagt systemet for skattegrundlaget:

- (a) anlægsaktiver, som både ifølge den nationale selskabsskattelov, der tidligere var gældende for skattesubjektet, og ifølge reglerne i dette direktiv er individuelt afskrivningsberettigede, afskrives efter artikel 33, stk. 2
- (b) anlægsaktiver, som var individuelt afskrivningsberettigede ifølge den nationale selskabsskattelov, der tidligere var gældende for skattesubjektet, men ikke ifølge reglerne i dette direktiv, indgår i den i artikel 37 omhandlede aktivpulje
- (c) anlægsaktiver, som blev medtaget i en aktivpulje med afskrivning for øje efter den nationale selskabsskattelov, der tidligere var gældende for skattesubjektet, indgår i den i artikel 37 omhandlede aktivpulje, selv om de måtte være individuelt afskrivningsberettigede ifølge reglerne i dette direktiv
- (d) anlægsaktiver, som ikke var afskrivningsberettigede eller ikke var afskrevet efter den nationale selskabsskattelov, der tidligere var gældende for skattesubjektet, men som er afskrivningsberettigede ifølge reglerne i dette direktiv, afskrives efter artikel 33, stk. 1, eller artikel 37 alt efter omstændighederne
- (e) aktiver, som var individuelt afskrivningsberettigede eller medtaget i en aktivpulje med afskrivning for øje efter den nationale selskabsskattelov, der tidligere var gældende for skattesubjektet, men som ikke er afskrivningsberettigede ifølge reglerne i dette direktiv, ansættes til den værdi, der er beregnet i overensstemmelse med de nationale skatteregler umiddelbart inden den dato, hvor reglerne i dette direktiv begynder at gælde for skattesubjektet. Den skattemæssige værdi af disse aktiver er fradragsberettiget i det skatteår, hvor aktiverne afhændes, forudsat at provenuet ved afhændelsen medregnes i skattegrundlaget.

Artikel 45
Langfristede kontrakter

1. Indtægter og udgifter, som ifølge artikel 22, stk. 2 og 3, anses for at være optjent eller pådraget, før reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, men som ikke var medregnet i skattegrundlaget efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, medregnes i eller fratrækkes skattegrundlaget i overensstemmelse med den national lov, som tidligere var gældende for skattesubjektet.
2. Indtægter, som blev beskattet ifølge den nationale selskabsskattelov, før skattesubjektet blev underlagt reglerne i dette direktiv, til et højere beløb end det, som medregnes i skattegrundlaget efter artikel 22, stk. 2, fratrækkes skattegrundlaget i det første skatteår, hvor reglerne i dette direktiv begynder at gælde for skattesubjektet.

Artikel 46
Hensættelser, indtægter og fradrag

1. Hensættelser som omhandlet i artikel 23 og fradrag for uerholdelige fordringer som omhandlet i artikel 25 er alene fradragsberettigede, i det omfang de kan henføres til aktiviteter eller transaktioner, der er udført, efter at reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet.
2. Indtægter, som ifølge artikel 16 anses for at være optjent, før skattesubjektet blev underlagt reglerne i dette direktiv, men som endnu ikke var medregnet i skattegrundlaget efter den nationale selskabsskattelov, som tidligere var gældende for skattesubjektet, medregnes i skattegrundlaget i overensstemmelse med den nationale lov, som tidligere var gældende for skattesubjektet.
3. Udgifter, som er pådraget, efter at reglerne i dette direktiv begyndte at gælde for skattesubjektet, i forbindelse med aktiviteter eller transaktioner, der blev udført før anvendelsen af direktivet, og som ikke er blevet fradraget, er fradragsberettigede.
4. Beløb, som et skattesubjekt allerede har fradraget, før vedkommende blev underlagt reglerne i dette direktiv, må ikke fradrages på ny.

Artikel 47
Underskud før indtræden

Et skattesubjekt, som råder over uudnyttede underskud, der blev oparbejdet, før vedkommende blev underlagt reglerne i dette direktiv, kan fradrage dette underskud i skattegrundlaget, hvis og i det omfang den nationale lov, som var gældende for skattesubjektet, og under hvilken underskuddet blev oparbejdet, giver mulighed for et sådant fradrag.

Artikel 48
Indregning af aktiver og passiver

De aktiver og passiver, der besiddes af et skattesubjekt, som ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, ansættes til den værdi, der er beregnet i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv, medmindre andet fremgår af dette direktiv.

Artikel 49
Indregning af et skattesubjekts aktivpulje

Den aktivpulje, der besiddes af et skattesubjekt, som ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, behandles ifølge de nationale skatteregler, der efterfølgende finder anvendelse, som én pulje af aktiver, som afskrives efter saldoafskrivningsmetoden med 25 % om året.

Artikel 50
Indtægter og udgifter i forbindelse med langfristede kontrakter

De indtægter og udgifter, der følger af langfristede kontrakter indgået af et skattesubjekt, der ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, behandles i overensstemmelse med den nationale selskabsskattelov, der efterfølgende finder anvendelse. Dog kan indtægter og udgifter, der allerede er medregnet i skattemæssigt øjemed efter reglerne i dette direktiv, ikke medregnes på ny.

Artikel 51
Hensættelser, indtægter og fradrag

1. Udgifter, der er pådraget af et skattesubjekt, som ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, og der allerede er blevet fradraget efter artikel 9, 23 eller 25, må ikke fradrages på ny under den nationale selskabsskattelov, der efterfølgende finder anvendelse.
2. Indtægter, der er optjent af et skattesubjekt, som ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, og der allerede er blevet medregnet af skattesubjektet i vedkommendes skattegrundlag efter artikel 4, stk. 5, og artikel 16 må ikke medregnes på ny under den nationale selskabsskattelov, der efterfølgende finder anvendelse.
3. Udgifter pådraget af et skattesubjekt efter reglerne i dette direktiv, som kun er blevet delvist fradraget, efter at skattesubjektet ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, er fradragsberettigede i medfør af reglerne i dette direktiv.

Artikel 52
Underskud ved udtræden

Uudnyttede underskud, som skattesubjektet har oparbejdet i henhold til reglerne i dette direktiv, fremføres i overensstemmelse med den nationale selskabsskattelov, der efterfølgende finder anvendelse.

KAPITEL VII

FORBINDELSER MELLEM SKATTESUBJEKTET OG ANDRE ENHEDER

Artikel 53
Switch-over

1. Uanset artikel 8, litra c) og d), er et skattesubjekt ikke fritaget for skat af udenlandsk indkomst, som skattesubjektet har modtaget i forbindelse med udbytteudlodning fra en enhed i et tredjeland eller i provenu ved afhændelse af andele i en enhed i et

tredjeland, hvis den pågældende enhed i det land, hvor den er skattemæssigt hjemmehørende, er underlagt en lovbestemt selskabsskattesats, som er lavere end halvdelen af den lovbestemte skattesats, som skattesubjektet ville være underlagt i forbindelse med en sådan udenlandsk indkomst i den medlemsstat, det er skattemæssigt hjemmehørende i.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem den medlemsstat, som skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende i, og det tredjeland, som den pågældende enhed er skattemæssigt hjemmehørende i, der forbyder overgang fra skattefritagelse til beskatning af de fastlagte kategorier af udenlandsk indkomst.

2. Ved anvendelse af stk. 1 pålægges skattesubjektet skat af den udenlandske indkomst, idet det beløb, der er betalt i skat i tredjelandet, fradrages skattetilsvaret i den medlemsstat, hvor skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende. Fradraget må ikke overstige det skattebeløb, der blev beregnet inden fradraget, og som blev betalt af den indkomst, der kan beskattes.
3. Ved anvendelsen af denne artikel udelukker medlemsstaterne tab lidt i forbindelse med afhændelse af andele i en enhed, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland.

Artikel 54

Opgørelse af indkomst for et udenlandsk fast driftssted

Hvis artikel 53 gælder for indkomsten for et fast driftssted i et tredjeland, fastsættes dets indtægter, udgifter og andre fradragsberettigede poster efter reglerne i dette direktiv.

Artikel 55

Renter og royalties og al anden indkomst, der beskattes ved kilden

1. Skattesubjektet kan gives et fradrag i sit skattetilsvær ("skattenedsættelse"), hvis det modtager indkomst, der er blevet beskattet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, bortset fra indkomst, der er fritaget efter artikel 8, litra c), d) og e).
2. Ved fastlæggelsen af skattenedsættelsen reduceres indkomstbeløbet med tilknyttede fradragsberettigede udgifter.
3. En skattenedsættelse for skattepligt i et tredjeland må ikke overstige et skattesubjekts endelige selskabsskattetilsvær, medmindre andet er bestemt i en overenskomst indgået mellem den medlemsstat, som skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende i, og et tredjeland.

KAPITEL VIII

TRANSAKTIONER MELLEM TILKNYTTTEDE SELSKABER

Artikel 56

Tilknyttede selskaber

1. Hvis et skattesubjekt deltager i ledelsen af, kontrollen med eller direkte eller indirekte i kapitalen i et ikke-skattesubjekt eller et skattesubjekt, som ikke indgår i den samme koncern, betragtes de to virksomheder som tilknyttede selskaber.

Hvis de samme personer deltager i ledelsen af, kontrollen med eller direkte eller indirekte i kapitalen i et skattesubjekt og et ikke-skattesubjekt eller i skattesubjekter, som ikke indgår i den samme koncern, betragtes alle berørte selskaber som tilknyttede selskaber.

Et skattesubjekt betragtes som et tilknyttet selskab til sit faste driftssted i et tredjeland. Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt betragtes som et tilknyttet selskab til sit faste driftssted i en medlemsstat.

2. I forbindelse med stk. 1 finder følgende regler anvendelse:

- (a) ved deltagelse i kontrol forstås besiddelse af mere end 20 % af stemmerettighederne
- (b) ved deltagelse i kapital forstås en ejerandel på mere end 20 % af kapitalen
- (c) ved deltagelse i ledelse forstås det at kunne udøve en signifikant indflydelse på ledelsen i det tilknyttede selskab
- (d) en fysisk person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt person.

Ved indirekte deltagelse fastsættes opfyldelsen af kravene i dette stykkes litra a) og b) ved at multiplicere procenterne i alle successive led. Et skattesubjekt, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

Med henblik på artikel 61 skal deltagelse som omhandlet i første afsnit, litra a) og b), når der er et hybridt mismatch, som involverer en hybrid enhed, forstås som en andel på mere end 50 % af stemmerettighederne eller en ejerandel på mere end 50 % af kapitalen.

Artikel 57

Justering af prisafregning i forbindelser mellem tilknyttede selskaber

1. Er der i forbindelser mellem tilknyttede selskaber fastlagt eller pålagt betingelser, som er forskellige fra dem, der ville være fastlagt mellem uafhængige virksomheder, medregnes enhver indkomst, som skattesubjektet ville have optjent, men ikke har optjent på grund af disse betingelser, i det pågældende skattesubjekts indkomst og beskattes derefter.
2. Indkomst hidrørende fra et fast driftssted er den indkomst, som det faste driftssted ville forventes at optjene, navnlig i sine forbindelser med andre dele af samme skattesubjekt, hvis det var en særskilt og uafhængig virksomhed, der udøver samme

eller lignende aktiviteter under de samme eller lignende forhold, idet der tages hensyn til de af skattesubjektet udførte funktioner, anvendte aktiver og påtagne risici gennem det faste driftssted og andre dele af samme skattesubjekt.

KAPITEL IX

REGLER OM BEKÆMPELSE AF MISBRUG

Artikel 58

Generel regel om bekæmpelse af misbrug

1. Ved beregning af skattegrundlaget efter reglerne i dette direktiv ser en medlemsstat bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med dette direktiv, og således ikke er reelle under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.
2. I forbindelse med stk. 1 betragtes et arrangement eller serier af arrangementer som værende ikke reelle, i det omfang de ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed.
3. Hvor der ses bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, jf. stk. 1, behandles disse i forbindelse med beregningen af skattegrundlaget med henvisning til deres økonomiske substans.

Artikel 59

Kontrollerede udenlandske selskaber

1. En enhed eller et fast driftssted, hvis overskud ikke er skattepligtigt eller er skattefritaget i den medlemsstat, som hovedkontoret er beliggende i, behandles som et kontrolleret udenlandsk selskab, når følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) skattesubjektet har, hvis der er tale om en enhed, selv eller sammen med sine tilknyttede selskaber en direkte eller indirekte råderet over mere end 50 % af stemmerettighederne eller direkte eller indirekte ejerskab over mere end 50 % af kapitalen eller har ret til at modtage mere end 50 % af overskuddet i denne enhed, og
 - (b) den reelle selskabsskat, som enheden eller det permanente driftssted betaler af sit overskud, er lavere end forskellen mellem den selskabsskat, der ville blive pålagt enhedens eller det permanente driftssteds overskud efter reglerne i dette direktiv, og den reelle selskabsskat, som enheden eller det faste driftssted har betalt af dette overskud.

I forbindelse med første afsnit, litra b), tages der ved beregningen af den selskabsskat, som ville være pålagt enhedens overskud efter reglerne i dette direktiv i skattesubjektets medlemsstat, ikke højde for det overskud, som er opnået af det faste driftssted for en enhed, der ikke er skattepligtig eller er skattefritaget i det kontrollerede udenlandske selskabs jurisdiktion.

2. Hvis en enhed eller et fast driftssted behandles som et kontrolleret udenlandsk selskab efter stk. 1, skal enheden eller det faste driftssted svare skat af ikke-udloddet indkomst, i det omfang den hidrører fra følgende kategorier:
- (a) renter eller anden indkomst fra finansielle aktiver
 - (b) royalties eller anden indkomst fra intellektuel ejendomsret
 - (c) dividende og indkomst fra afhændelse af andele
 - (d) indkomst fra finansiell leasing
 - (e) indkomst fra forsikrings- og bankvirksomhed samt anden finansiell virksomhed
 - (f) indkomst fra faktureringselskaber, der opnår indkomst fra salg og tjenesteydelser, der købes af og sælges af tilknyttede selskaber, og som bidrager med ingen eller ringe økonomisk værdi.

Første afsnit anvendes ikke på et kontrolleret udenlandsk selskab, der er hjemmehørende eller beliggende i en medlemsstat eller et i tredjeland, der er part i EØS-aftalen, forudsat at det kontrollerede udenlandske selskab er blevet oprettet af velbegrundede økonomiske årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed. I forbindelse med denne artikel anses det kontrollerede udenlandske selskabs aktiviteter for at afspejle den økonomiske virkelighed, for så vidt som denne aktivitet understøttes af passende personale, udstyr, aktiver og lokaler.

3. En enhed eller et fast driftssted behandles ikke som et kontrolleret udenlandsk selskab efter stk. 1, hvis højst en tredjedel af den indkomst, der optjenes af enheden eller det faste driftssted, falder ind under kategorierne i stk. 2, litra a) til f).

Finansielle selskaber behandles ikke som kontrollerede udenlandske selskaber efter stk. 1, hvis højst en tredjedel af den indkomst under stk. 2, litra a) til f), der optjenes af enheden eller det faste driftssted, stammer fra transaktioner med skattesubjektet eller dets tilknyttede selskaber.

Artikel 60

Opgørelse af et kontrolleret udenlandsk selskabs indkomst

1. Den indkomst, der skal medregnes i skattegrundlaget, beregnes efter reglerne i dette direktiv. Underskud i enheden eller det faste driftssted medregnes ikke i skattegrundlaget, men fremføres og tages med i beregning ved anvendelse af artikel 59 i senere skatteår.
2. Hvis det kontrollerede udenlandske selskab er en enhed, beregnes den indkomst, der skal medregnes i skattegrundlaget, i forhold til skattesubjektets ret til andel i den udenlandske enheds overskud. Hvis det kontrollerede udenlandske selskab er et fast driftssted, indregnes al indkomst i skattegrundlaget.
3. Enhedens eller det faste driftssteds indkomst indregnes i skattegrundlaget i den skatteperiode, hvor enhedens eller det faste driftssteds skatteår ophører.
4. Hvis enheden udlodder udbytte til skattesubjektet af indkomst, der tidligere er indregnet i skattesubjektets skattegrundlag efter artikel 59, og skattesubjektet er skattepligtigt af det udloddede udbytte, fratrækkes de indkomstbeløb, der tidligere blev indregnet i skattegrundlaget efter artikel 59, i skattegrundlaget ved beregningen af skattesubjektets skattetilsvaret af det udloddede udbytte.

5. Hvis skattesubjektet afhænder sine interesser i enheden, reduceres provenuet ved beregningen af skattesubjektets skattetilsvær med alle ikke-udloddede beløb, som allerede er blevet medregnet i skattegrundlaget.

Artikel 61
Hybride mismatch

1. I det omfang et hybridt mismatch mellem medlemsstater fører til et dobbelt fradrag af den samme betaling eller de samme udgifter eller tab, ydes fradraget alene i den medlemsstat, som denne betaling stammer fra, hvor udgifterne er pådraget eller tabene er lidt.

I det omfang et hybridt mismatch, der involverer et tredjeland, fører til et dobbelt fradrag af den samme betaling, de samme udgifter eller tab, nægter den berørte medlemsstat fradrag af sådanne betalinger, udgifter eller tab, medmindre tredjelandet allerede har gjort det samme.

2. I det omfang et hybridt mismatch mellem medlemsstater fører til et fradrag uden medregning, nægter betalerens medlemsstat fradrag af en sådan betaling.

I det omfang et hybridt mismatch, der involverer et tredjeland, fører til fradrag uden medregning:

- (a) hvis betalingen stammer fra en medlemsstat, nægter denne medlemsstat fradraget, eller
- (b) hvis betalingen stammer fra et tredjeland, kræver den berørte medlemsstat, at skattesubjektet medregner denne betaling i skattegrundlaget, medmindre tredjelandet allerede har nægtet fradraget eller krævet medregning af betalingen.

3. I det omfang et hybridt mismatch mellem medlemsstater, der involverer et fast driftssted, fører til ikke-beskatning uden medregning, kræver den medlemsstat, som skattesubjektet er skattemæssigt hjemmehørende i, at skattesubjektet medregner den indkomst, der hidrører fra det faste driftssted, i sit skattegrundlag.

I det omfang et hybridt mismatch, som involverer et fast driftssted beliggende i et tredjeland, fører til ikke-beskatning uden medregning, kræver den berørte medlemsstat, at skattesubjektet medregner den indkomst, der hidrører fra det faste driftssted i tredjelandet, i sit skattegrundlag.

4. I det omfang et skattesubjekts betaling til et tilknyttet selskab i et tredjeland modregnes direkte eller indirekte i en betaling, udgifter eller tab, der som følge af et hybridt mismatch er fradragsberettiget i to forskellige jurisdiktioner uden for Unionen, nægter skattesubjektets medlemsstat fradrag for skattesubjektets betaling til et tilknyttet selskab i et tredjeland i skattegrundlaget, medmindre et af de involverede tredjelande allerede har nægtet fradrag af den betaling eller de udgifter eller tab, som ville være fradragsberettigede i to forskellige jurisdiktioner.

5. I det omfang den tilsvarende medregning af en fradragsberettiget betaling fra et skattesubjekt til et tilknyttet selskab i et tredjeland modregnes direkte eller indirekte i en betaling, der som følge af et hybridt mismatch ikke medregnes i betalerens skattegrundlag, nægter skattesubjektets medlemsstat fradrag for skattesubjektets betaling til et tilknyttet selskab i et tredjeland i skattegrundlaget, medmindre et af de involverede tredjelande allerede har nægtet fradrag af den ikke-medregnede betaling.

6. I det omfang et hybridt mismatch fører til et nedslag for indeholdt skat på en betaling afledt af et overført finansielt instrument til mere end en af de involverede parter, begrænser skattesubjektets medlemsstat omfanget af dette nedslag i forhold til den nettoindkomst, der knytter sig til denne betaling.
7. I forbindelse med denne artikel forstås ved "betaleren" den enhed eller det faste driftssted, som betalingen hidrører fra, hvor udgifterne er pådraget eller tabene er lidt.

Artikel 61a

Mismatch mellem skattemæssige hjemsteder

I det omfang et skattesubjekt, som er skattemæssigt hjemmehørende i både en medlemsstat og i et tredjeland, har betalinger, udgifter eller tab, der efter den pågældende medlemsstats og tredjelandets love er fradragsberettiget i skattegrundlaget i begge jurisdiktioner, og denne betaling eller disse udgifter eller tab i skattesubjektets medlemsstat kan modsvares i skattepligtig indkomst, der ikke medregnes i tredjelandet, nægter skattesubjektets medlemsstat fradrag for betalingen, udgifterne eller tabene, medmindre tredjelandet allerede har gjort det samme.

KAPITEL X

TRANSPARENTE ENHEDER

Artikel 62

Allokering af indkomst fra transparente enheder til skattesubjekter, der besidder interesser

1. Behandles en enhed som transparent i den medlemsstat, hvor den er etableret, medregner et skattesubjekt med interesser i enheden sine andele i enhedens indkomst i sit skattegrundlag. Ved denne beregning opgøres indkomsten i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv.
2. Transaktioner mellem et skattesubjekt og den i stk. 1 omhandlede enhed lades ude af betragtning i forhold til skattesubjektets andel af enheden. Følgelig anses skattesubjektets indkomst fra sådanne transaktioner for at være en andel af det beløb, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige virksomheder beregnet ud fra armslængdeprincippet, hvilket svarer til tredjepartsejerandelen af enheden.
3. Skattesubjektet har ret til en nedsættelse for dobbeltbeskatning efter artikel 55.

Artikel 63

Fastsættelse af transparens i tilfælde af tredjelandsenheder

Spørgsmålet om, hvorvidt en enhed beliggende i et tredjeland er transparent eller ej, afgøres ud fra loven i skattesubjektets medlemsstat.

KAPITEL XI

ADMINISTRATION OG PROCEDURER

Artikel 64

Meddelelse til de kompetente myndigheder om anvendelse af reglerne i dette direktiv

Et selskab som omhandlet i artikel 2, stk. 1, 2, eller 3, skal meddele de kompetente myndigheder i den medlemsstat, det er skattemæssigt hjemmehørende i, eller som dets faste driftssted er beliggende i, at det er omfattet af reglerne i dette direktiv.

Artikel 65

Varighed

1. Et skattesubjekt anvender reglerne i dette direktiv, for så vidt som det fortsat har pligt hertil, jf. artikel 2, stk. 1 og 2.
2. Et skattesubjekt, der ikke længere er underlagt reglerne i dette direktiv, kan vælge fortsat at anvende disse regler, forudsat at skattesubjektet opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 3.
3. Et skattesubjekt, der har valgt at anvende reglerne i dette direktiv, jf. artikel 2, stk. 3, og som beslutter at ophøre med at anvende dem ved udgangen af perioden på fem skatteår, skal meddele dette til den kompetente myndighed i den medlemsstat, som det er skattemæssigt hjemmehørende i, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, som dets permanente driftssted er beliggende i, alt efter omstændighederne.
4. Et skattesubjekt, der har valgt at anvende reglerne i dette direktiv, jf. artikel 2, stk. 3, og som beslutter at forlænge anvendelsen af dem ved udgangen af perioden på fem skatteår, skal over for den kompetente myndighed i den medlemsstat, som det er skattemæssigt hjemmehørende i, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, som dets permanente driftssted er beliggende i, alt efter omstændighederne, dokumentere, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), fortsat er opfyldt.

KAPITEL XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 66

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, artikel 4, stk. 5, artikel 11, stk. 6, artikel 32, stk. 5, og artikel 40 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
3. Delegationen af beføjelser omhandlet i artikel 2, stk. 5, artikel 4, stk. 5, artikel 11, stk. 6, artikel 32, stk. 5 og artikel 40 kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En

afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget efter artikel 2, stk. 5, artikel 4, stk. 5, artikel 11, stk. 6, artikel 32, stk. 5 og artikel 40 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at den ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med [to måneder] på Rådets initiativ.

Artikel 67

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem og om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 69

Evaluerings

Kommissionen gennemgår fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv anvendelsen heraf og forelægger Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Uanset stk. 1 undersøger Kommissionen tre år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv anvendelsen af artikel 11 med henblik på eventuelle justeringer af definitionen og kalibreringen af fradraget for vækst og investeringer. Kommissionen foretager en grundig analyse af, hvordan dette fradrag kan tilskynde selskaber, som valgfrit kan anvende reglerne i dette direktiv, til at finansiere deres aktiviteter med egenkapital.

Kommissionen meddeler sine konklusioner til medlemsstaterne, så disse kan tage dem i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af de nationale selskabsskattesystemer.

Artikel 70

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. marts 2019.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Hvor der i dette direktiv nævnes et monetært beløb i euro (EUR), kan medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, vælge at beregne den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 71
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 72
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Rådets vegne
Formand